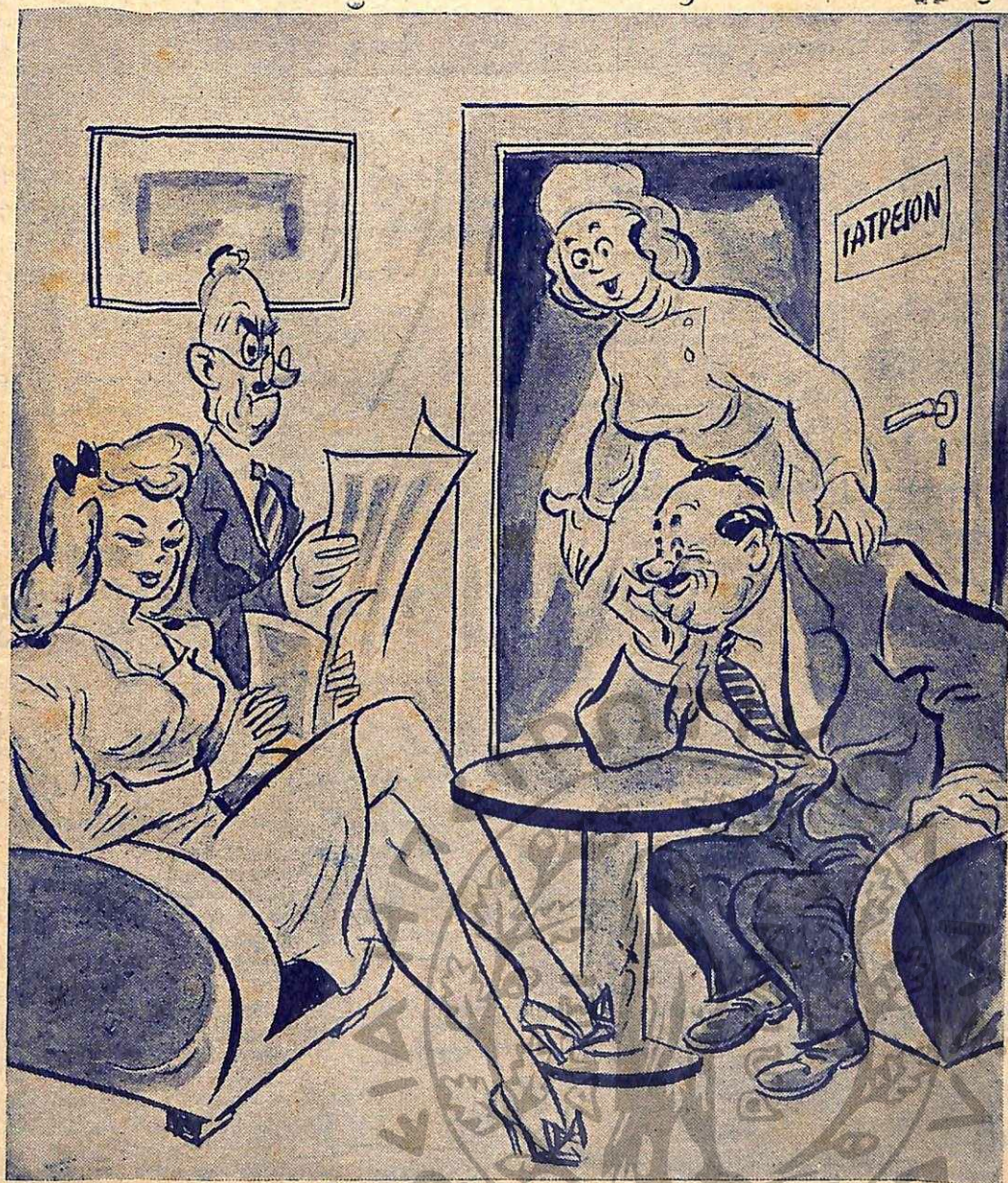

Τό σαλόνι του γιατρού

—Κύριε είναι ή τρίτη φορά πού χάνετε τή σειρά σας. Θ' άρθητε ή νά περάση άλλος
—Έκατό φορές να περάση...

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1949

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
BIODER- MA	Βιταμίνη Α και D. Chinosal, και αντισηπτικά αιθέρια έλαια	Πρόσφατα τραύματα. Έγκαύματα πά- σης φύσεως. Άτονα έλκη. Δοθιήνες. Χείματλα	Άλοιφή	Συνήθης καθαρισμός της πληγής. Με- τά ταύτα έπιθεσις παχέος στρώματος άλειψης
BETAPE- PSINE	Σταθερά χημική ένωση Bétai- ne Chlor. et Pepsine	Γαστρική ανεπάρκεια (δυσπεψία). Έ- περχλωρυδρία. Γαστρίτιδες. Διάρροια στομαχικής φύσεως	Δισκία	Ένήλικες: 1-4 δισκ. ήμερησίως, εντός όλιγου ύδατος κατά την διάρκεια του γεύματος ή μετά τουτο. Παιδιά: 1)2- 2 δισκία ήμερησίως
BIOGA- STROL	Bismuth, Carbonate de Ma- gnésie, Carbonate de Chaux.	Έλκος στομάχου και δωδεκαδακτύ- λου. Έπερχλωρυδρία, μορφαί τινές, κωλίτιδων και έντερτιδων	Λεπτεπί- λεπτος κό- νις	1 κοχλιάριον του καφέ εντός 1)2 πο- τηρίου ύδατος μετά τα κύρια γεύ- ματα
BROVI- CALCINE	Πρωτότυπος συνδυασμός βρω- μιούχου, ασβεστίου μετά Βιτα- μίνης Β'	Ψυχονευρώσεις, εξεία και χρονία νευ- ρασθένεια, διαταραχαί του νευροφυ- κού συστήματος, όρισμένοι τύποι δερ- ματοπαθειών	Φύσιγγες των 10 c. c. σταγόνες	Ένδοφλεβίως ή ένδομυϊκώς 5-10 cc. ήμερησίως, και εις βαρύτερας περι- πτώσεις 20 cc. ήμερησίως. Τρίς φο- ράς την ήμ. ανά 50 σταγ. Παιδιά τό 1)2
CALCIO- VITAMINE	Όργανικά άλατα ασβεστίου και Βιταμίνης D. Έπερχει των πα- ραπλησίον λόγω του διαγούδς διαλύματος, συντελούντος εις την καλλιτέραν απορρόφησιν	Άδενοπάθεια. Προφυματικά και φυ- ματικά καταστάσεις. Φυματίσεις των όστων. Κατάγματα. Αιμορραγαί πά- σης φύσεως. Άδυναμικά καταστάσεις	Φύσιγγες του 1 c. c.	1 φύσιγγ ήμερησίως επί 10 ήμέρας υποδερμικώς. Μετά εβδομαδιαίαν δια- κοπήν ή σειρά των ένέσεων επανα- λαμβάνεται
DECAL	Πρωτότυπος και ειδική σκευα- σία Άσβεστίου και Βιταμίνης D. Μοναδικόν ασβεστούχον πα- ρασκευασμα ένισχυμένης ένερ- γείας	Όλοι αι ένδείξεις του ασβεστίου. Ά- τονία. Αίμορ. καταστάσεις. Έμμετοι. Διάρροια	Φιαλίδια έπαρκούν- τα διά 30 ήμέρας	Ένήλικες: τρίς της ήμ. ανά 50 στα- γόνες. Παιδιά δι' έκαστον έτος ήλικ. 2 φορές ήμερησίως ανά 50 σταγόνες. ώς αιμοστατικόν: τρίς της ήμέρας ανά 100-200 σταγόνες
ENTERO- FORMINE	Έποδωχλωροξυκινολετίνη	Θερμινά διάρροια. Άρροιαδογενής και βακτηριακή δυσεντερία. Καταρροϊκά και λοιμώδεις κωλίτιδες	Δισκία	Ένήλικες έσωτερικώς: 1-2 δισκία τρίς της ήμέρας. Παιδιά 6-10 έτών 1)2-1 δισκία ήμερησ. Διά του όρθου 250-300 c. c. γαλακτώματος διά διαλύσεως 4-8 δισκίων έντός προθερμανθέντος ύδατος
EVELPIN	Προβιταμίνη Α, Έλεκτρολδιται, Λεκιθίνη, Χολεστερίνη, Βιταμί- νη C εις αξιολόγον ποσότητα	Όργανική άτονία. Προφυματικά κατα- στάσεις. Αναμμία. Χλώρωσις, νευρα- σθένεια. Άνάρρωσις κατόπιν βαρείας έμπυρέτου νόσου. Νευρασθένεια. Ά- νικανότης νευρ. αιτιολογίας	Φύσιγγες των 1,5 c. c.	Ένδογλουτιαίως 1 φύσιγγ ήμερησίως. Η πλήρης θεραπεία άπαιτεί 20 - 30 φύσιγγας.
HÉMAGOL	Valerianate de Menthol, Apriol. Absinthe. Armoise. Aloés. Protoxalate de Fer. Phénacétine. Folliculine.	Άμηνόρροια. Όλιγομηνόρροια: πά- σης φύσεως. Καθυστερηθείσες, διαταρα- χαί έμμηνοληγείας. Έπώδυνοι περίοδοι	Δισκία	1-3 δισκία τρίς της ήμέρας (πρωι-με- σημέρι-βράδυ) πρό του φαγητού. Συνιστάται ή λήψις του Hemagol 7-10 ήμέρας πρό της άναμ. περιόδου
HYPOTEN- SIF FAREL	Benzoate de Benzyle. Sol. de Nitroglycerine	Άρτηριακή υπέρταση και ιδιοπαθής. Σπασμοί και αύξησις του τόνου των λεί- ων μυϊκών ισών. Άγγειοκινητικαί δια- ταραχαί. Σπασμικά καταστάσεις μή- τρας, βρόγχων, λάρυγγος. Άσθμα. Έ- λιγγοί. Έμβοαί. Βαρυκοίτα	Σταγόνες	20 - 30 σταγόνες τρίς ή τετράκις της ήμέρας συμφώνως τη ιατρική οδηγία

Η συνέχεια των προϊόντων "FAREL", εις την 15ην σελίδα

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ 14
ΤΗΛ. 51981

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΕΤΟΣ 15ον. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΟΣ 1ον ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1949

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΡΕΥΡΩΣΕΩΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

Από Μηνος
Le Mena

Η ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΙ ΜΑΣ: Με την έκρηξη του πολέμου, ή έλλει-
ψις του χαρτιού και πολλά
άλλα άνυπερβλήτα έμπόδια και
έλλείψεις, μάς ανάγκασαν να
διακόψουμε την έκδοσί μας. Σή-
μερα πιά που μία νέα δημιουργική
πνοή, πνέει παντού, θεωρήσαμε ύπο-
χρέωσί μας να παρουσιάσουμε πάλι
τό «Σαλόνι του γιατρού» που τό συν-
δέουν τόσοι φιλικοί δεσμοί με τους
άγαπητούς μας φίλους. Γιατί ξέρουμε,
πώς στά τόσα χρόνια που έβγαине τό
περιοδικό μας, δημιούργησε γύρω του,
στενό κύκλο φίλων, που εύρισκαν σ'
αυτό, τό ξεκούρασμα ύστερα από τη
καθημερινή τους βιοπάλη. Προσπαθή-
σαμε να παρουσιάσουμε τό «Σαλόνι»
μας, άρτιο από πάσης άπόψεως,
πάλι, με την βεβαιότητα ότι οι παλαιοί
μας φίλοι και κοντά σ' αυτούς και οι
νέοι, θα δοϋν με μεγάλη εύχαρίστησι
την επανέκδοσί του.

ΤΟΣΑ ΚΑΙ ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ πέρασαν
άπ' τη μέρα που σταμάτησε τό περιο-
δικό μας την έκδοσί του.

Σ' όλα αυτά τα χρόνια που πέρα-
σαν, παρακολουθούσαμε νοερά τους
φίλους μας, και με μεγάλη μας λύπη
είδαμε να λείπουν πολλοί από την
ιατρική και φαρμακευτική οίκογένεια
στό προσκλητήριο. Έτσι, τώρα πολ-
λοί δέν είναι πιά μαζί μας για να ξα-
ναπάρουν στά χέρια τους τό «Σαλόνι».
Σ' αυτούς κατ' αρχήν στρέφεται ή
σκέψις μας μ' ευλάβεια.

Άλλά, ή ζωή δέν σταματά και άλ-
λοι πάλι, νέοι, πυκνώνουν τά κενά
στην έπιστήμονική οίκογένεια.

Νέα παιδιά, με καινούργιο ένθουσια-
σμό, πέρνουν κι αυτοί σειρά στό επί-
μοχθο έργο του έπιστήμονος, και εί-
μασθε βέβαιοι, ότι μεγάλη ίκανοποίη-
σι είναι γι' αυτούς που έφυγαν, ότι οι
νέοι θ' ακολουθήσουν τό παράδειγμα

τους, συνεχίζοντας τό έργο τους, με
άλτρουισμό και αϋταπάρνησι.

ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ: και
τώρα όπως και στό παρελθόν, πολλοί
από τους φίλους μας, που δέν διακρί-
νονται μονάχα στό νυστέρι και στό
στηθοσκόπιο, αλλά και στην πέννα,
θα μάς θυμηθούν με την πολύτιμη συ-
νεργασία τους. Άλλωστε τά χρόνια
που πέρασαμε νομίζουμε πως θ' άνε-
γόνιμα σε νόστιμα έπεισόδια και έν-
τυπώσεις από την καθημερινή τους έ-
παφή με τους πελάτες.

Έτσι, όχι μόνο θα ένισχύσουν την
προσπάθειά μας—να παρουσιάσουμε
τό «Σαλόνι του γιατρού» άρτιώτερο
και πιο εύχρηστο και γιαούτοϋς και
για τους πελάτες τους,—άλλά και θα
συμμετέχουν στό περιοδικό αυτό,—
που είναι και δικό τους περιοδικό.

Άλλωστε, τό «Σαλόνι του γιατρού»
είναι τό Σαλόνι του κάθε γιατρού που
από μέν τό δικό τους, θα παρέλα-
νουν οι άρρωστοι από τό δικό μας
τά ώραία ανέκδοτα τους.

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ, ή γρίπ-
πη, που μετά τον περασμένο πόλεμο,
σύμφωνα με τις έπίσημες, στατιστι-
κές θέρισε περισσότερο κόσμο από τό
δρεπάνι του Άρη, φέτος πρωτοφάνη-
κε στην Άγγλία. Φόβος έπίσης τους
έπιστημόνες για την εξάπλωσι της
στην Εύρώπη, την τόση κουρασμένη
και αποκαμωμένη ύστερα από τόσα
χρόνια αγώνων, δυστυχίας στερήσεων
και πείνας. Με όλα τά νεώτερα της
όπλα, ή έπιστήμη βοηθούμενη από τό
ραδιόφωνο, άρχισε την αντιγριπτική
καμπάνια της, σε όλο τον κόσμο, με
συμβουλές για προφύλαξη.

Αφού, μετά την Άγγλία, πέρασε
στη Γαλλία με εύτυχως έλάχιστο πο-
σοστό θανάτων, μετεδόθηκε και στην

Ίταλία. Η γρίπη λοιπόν έφτασε έτσι
έξω από τό σπήτι μας. Hannibal ante
Portas! Κ' ένω άκούγαμε ότι 14.000.000
Ίταλοί προσεβλήθησαν από τη γρίπη,
και άνίσχυροι βλέπαμε την ώρα που
θα πατούσε και στόν τόπο μας, εύτυ-
χώς, ό Θεός της Έλλάδος, ό πιστότε-
ρός της σύμμαχος στις δύσκολες στιγ-
μές, έστρεψε τό μίasma της προς την
Έλβετία και την Κεντρική Εύρώπη.

Έτσι, την γλυτώσαμε μέν έμεις ό
κοσμάκης, πέρνωντας άπλως «Καλμόλ»
και τά παρόμοια, αλλά δέν την γλύ-
τώσαν τά πορτοφόλια πών γιατρον.
τά όποια, με την απόδρασι της γρίπ-
πης, έχουν άδυνατίσει σε τέτοιο ση-
μείο που ό εύτραφής κ. Χέλμης, δέν
θα βρή τίποτε να τους πάρη στη νέα
φορολογία που σκέπτεται να έπιβάλη
στούς γιατρούς....

ΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ, δουλεύει σ' όλον
τον κόσμο άδιάκοπα. Κεφάλια σοφά,
που μένουν άνεπηρεάστα από τά πο-
λεμικά και πολιτικά γεγονότα, σκύβουν
πάνω από τό μικροσκόπιο για να λύ-
σουν τά μυστήρια των διαφόρων νόσων.

Μιά μάχη άδιάκοπη γίνεται σ' όλες
τις χώρες μεταξύ μικροβίων και έπι-
στήμης. Κάθε τόσο, εξαπλωμένοι στη
πολυθρόνα μας κοντά στη φωτιά και
στό ραδιόφωνο, έχοντας δίπλα μας τό
καφεδάκι μας, διαβάζουμε στην έφημε-
ρίδα και μία νέα ανακάλυψι φαρμάκου.

Μ' ένα έπιφώνημα «μπράβο του!»
νομίζουμε ότι ξεπληρώσαμε τό χρέος
μας στόν σοφό εκείνο που ποιός ξέρει
πόσα χρόνια δουλεύει για να φθάση στό
εύτυχές για την ανθρωπότητα αποτέ-
λεσμα.

Φέτος, ύστερα από τόσα σημαντικά
νέα περί της «πεινιέλλης» και της
«στρεπτομυκίνης» έχουμε στην πρώτη
γραμμή τό «Ρ.Α.Σ.»!

Τί είν' αυτό τό «Ρ.Α.Σ.»; Είναι λέει,
τό νέο φάρμακο, ή νέα πανάκεια, που
φαίνεται ότι θα κτυπήσει αλύπητα μία
από τις πιο έπίφοβες μαστίγες της
ανθρωπότητος!.. Την φυματίωσι!

Σε πολλές χώρες, πειραματίζονται
μέ τό Ρ.Α.Σ. κ' έχουν παντού ίκανο-
ποιητικά αποτελέσματα. Άς έλπίσου-
με λοιπόν, ότι γρήγορα θα μπορέσου-
με να ποϋμε στην καταραμένη αυτή
άρρώστεια: έν—ντέ—τρούα, αλέ—
βοϋ—ΡΑΣ!! Π.

HYPOTENSIF "FAREL"

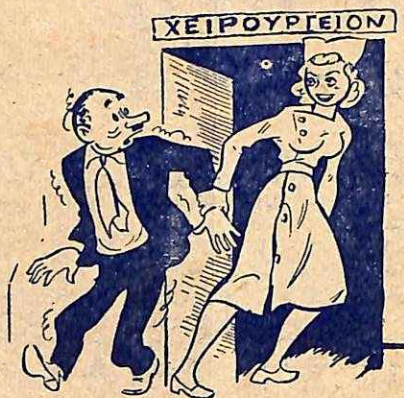
ΤΟ ΚΑΤ' ΕΞΟ-
ΧΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ
ΥΠΕΡΤΑΣΕΩΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΝ

ΠΩΣ ΜΕ ΣΦΑΞΑΝΕ...

Αβάσταχοι, τρομεροί πόνοι στην κοιλιά με κουβάλησαν σιχαυτό στον γιατρό—ο Θεός ως προστατεύει τον κοσμάκη από τέτοια συμφορά—και ο γιατρός με έστειλε κατ' εὐθειάν... στο χειρουργείο για σφάξιμο! Έγχειρσις! Είχα... και τί δεν είχα! Σκωλικοειδίτιδα, ξινοκόκκους, όγκους, δωδεκαδακτύλους και άλλα πολλά που καθιστούσαν επιτακτική την ανάγκη του ανοίγματος της κοιλιάς μου! Τόσα κακά είχα μέσα μου και δεν είχα ιδέα! Ποιος να μου τὸ ἔλεγε πὼς θὰ ζούσα τέτοιες λαχτάρες! Ούτε στον ἑχθρό μου! Για να μη πολυλογώ, ρούφηξα τὸ ἀπαραίτητο καθαρτικό πρὸς ἀποκάθαρσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μου κόσμου καὶ ἀφοῦ ὑπέστην τὴν ἀποψίλωσιν—ἄλλο ρεζίλικι αὐτὸ—ἔπεσα στὸ κρεβάτάκι μου με τὴν ἐλπίδα νὰ κοιμηθῶ ὥς τὸ πρωτὶ. Ποῦ ὕπνος! Σ' ἀφήνει ἡ ἀγωνία; Πλάϊ μου, κάποιος πὸν τὸν εἶχαν κιάλας ἀνοίξει καὶ τοῦβγαλαν κι ἐγὼ δὲν ξέρω τί, σκούζει σὰν δαιμονισμένος. Σκούζει αὐτός, ἰδρώνω ἐγὼ! Ἰδρώνει αὐτὸς σκούζω ἐγὼ. Πὼς μπορεῖ ἓνας φουκαρὰς νὰ συγκρατήσῃ τὴν ψυχραιμία του ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας; Πὼς νὰ σκεφθῇ τὴν λεγομένη ἀνδρική ἀξιοπρέπεια; Πὼς νὰ σκεφθῇ... περὶ ἑλληνικὸ φιλότιμο; Ἀπὸ τὴν λαχτάρα μου χτυποῦν τὰ δόντια μου ὅπως χτυπάει τὸ ράμφος λελικοῦ! Κρορ! Κρορ! Ἡ ἀδελφή—καλὴ τῆς ὥρα—νομίζει πὼς κρυώνω... καὶ δὸς του κουβέρτες! Ἐν τέλει βυθίζομαι στὸν ὕπνο. Τί ἐφιάλτες! Ὅλη τὴ νύχτα εἶχα νὰ κάνω με κρεοπωλεῖα, με τσεγγέλια, με ἀγριοποὺς μουστακαλῆδες χασάπηδες, με χαντζάρες, με πριόνια!

Κατὰ τὰ ξημερώματα ξυπνῶ μουσικὴ καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες ὥρες... πλεισιάζει ἡ μοιραία ἡ στιγμή! Ὁδηγοῦμαι σὴν γνωστὴ κάτασπρη αἰθουσα. Ἐχω τὸ ὕφος μελλοθανάτου Ἀρμενίου πὸν ὁδηγοῦν σὴν κρεμάλα. Τρίβω τὴν καυμένη τὴν κοιλιά μου στὸ μέρος πὸν θὰ ὑποστῇ τὴν τρο-

μερὴ κατάρρα. Τί τις ἤθελα ὁ βλάκας ὅλες αὐτὲς τὶς ἀρρώστιες; Ποῦ πήγα, καὶ τὶς βρήκα; στὸν λότο μου πέσανε; Ἀφοῦ ἔπρεπε ν' ἀρρωστήσω κι' ἐγὼ σὰν ἄνθρωπος ποῦ εἶμαι, δὲν μποροῦσα νὰ πάθω κάτι πὸν νὰ θεραπευέται με ἓνα Καλμόλ; ἢ ἔστω καὶ με μίαν πενικιλίνη; Παγεροὶ ἄνθρωποι με ξαπλώνουν καὶ με δένουν χειροπόδαρά σάμπως νάμουνα κανέναν λήσταρχος! Γύρω μου βαρεῖς ὁσμές ἀποπνικτικὲς ἀπὸ αἰθῆρες, χλωροφῶρμα, ἰώδια καὶ

τὰ τοιαῦτα. Τί ευχάριστες μυρωδιές! Ἡ θεά πάλι τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων θέλοντας καὶ μὴ μου θυμίζει τὰ μαρτύρια τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως. Μπαίνουν οἱ γιατροὶ! Ὁχ! λοχτάρες! Ὁχ! οἶγν! Γαντοφορεμένοι ὅλοι! Γιὰ πρώτη φορὰ σὴν ζωὴ μου ἐννοίωσα περιφρόνησι πρὸς τὰ γάντια πὸν γιὰ μένα ἦσαν ἡ ὑλοποίησις τῆς εὐγενείας! Πόσοι γιατροὶ! Καθηγηταὶ ὅλοι! Ἐνας κι' ἓνας! Ἀσσοὶ τοῦ νυστεριοῦ ὅλοι τους!

Μαζὺ με τοὺς ἄσους τοῦ νυστεριοῦ καὶ καμμιὰ εἰκοσαριά γιατροὺδάκια... ἄς τὰ ποῦμε πρωτάρες! Μωρὲ δουλειὰ πὸν τὴ βρῆκαν γιὰ νὰ ζήσουν! Ὁ αἰθένας κάτι κρατάει: Νυστέρι, ψαλίδι, πριόνι, τανάλλια, τσιμπιδάκια! Φοροῦν μάσκες. Ἄλλου φαίνονται μόνο τὰ μάτια καὶ ἄλλου μόνο τὰ χέρια. Τὸ χειρουργεῖο δίνει τὴν ἐντύπωσιν αἰθούσης βασανιστηρίων τοῦ Κού-Κλούξ-Κλάν!

Σκεπτόμουνα πὼς ἂν ὅλοι αὐτοὶ μοῦδιναν ἀπὸ μιὰ τσιμπιά θὰ μ' ἔκαναν κιμά! Νοιώθω ἓνα σούβλισμα καὶ τὰ μισοχάνω. Μπορῶ ὥστόσο ἀκόμα νὰ καταλαβαίνω κάτι, νὰ βλέπω θαμπά. Ἡ κοιλιά μου εἶναι πιά ἀνοιχτή. Δὲν ἔχει πιά τίποτα τὸ μυστικό.

Τί ἀσυγκίνητοι ἄνθρωποι! Μὲ ψυχρὴ ἀπάθεια ἀσχολοῦνται με τὰ ἐσωτερικά μου καὶ κανεὶς Ο.Η.Ε. δὲν δι-αμαρτύρεται γι' αὐτὴν τὴν ἐπέμβασι! Ἐδέησε τέλος νὰ τελειώσῃ ἡ ἐγχειρσις, νὰ με ράψουν καὶ νὰ με στεῖλουν στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου, ἀφοῦ μου σύστησαν νὰ μὴ κινουῖμαι, νὰ μὴ γελῶ, νὰ μὴ μιλῶ γιὰ νὰ μὴ μοῦ σπᾶσουν τὰ ράματα. Οἱ συγγενεῖς μου στεκόντουσαν συγκινημένοι ἀπὸ πάνω μου καὶ μοῦ μιλοῦσαν με γλῶσσα. Θέλησα νὰ χαμογελάσω ἀλλὰ συγκρατήθηκα γιατί σκέφθηκα τὰ ράματα.

Ξαφνικὰ μπήκε ἓνας ἀπὸ ἐκείνους πὸν με εἶχαν πεσοκόμει γιὰ νὰ δῇ τὸ ἔργο του. Μὲ ξεσκέπασε με ὅση δυνατὴ προσοχὴ καὶ ἄρχισε νέο πασπάτευμα τῆς καυμένης τῆς κοιλιάς μου! Πλησίασε καὶ ἡ περίεργη ἡ πεθερά μου νὰ δῇ! Τί ἤθελε νὰ δῇ;

Καθὼς ἡ πεθερά μου με κύτταζε, ἄρχισε νὰ μεγαλώνῃ ἡ μύτη της. Μεγάλωνε τόσο πολὺ καὶ με τόση ταχύτητα πὸν ξεχνῶντας καὶ ὀράματα καὶ τὰ πάντα ἄρχισα νὰ γελῶ σάμπως νὰ με γαρο-γαλοῦσαν. Καταλαβαίνετε τὰ ἐπακόλουθα. Σπᾶνε τὰ ράματα, ἀνοίγει ἡ κοιλιά μου καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ μου ἔντερα ξεπετιέται με δύναμιν σὰν σερπαντῖνα καὶ κολλάει σὴν μύτη τῆς περὶεργης πεθερᾶς μου! Ἐβαλα τότε κάτι ἀγριοφωνᾶρες πὸν ἀκούστηκαν ἀπὸ τὴν... σπιτονοικοκυρά μου πὸν ἔτρεξε πανικόβλητη στὸ δωμάτιό μου νὰ δῇ τί εἶχα πάθει!

Μὲ ξύπνησε—καλὴ τῆς ὥρα—καὶ ἀνασηκώθηκα μούσκεμμα στὸν ἰδρώτα, τρίβοντας τὴν δόγερη κοιλίτα μου. Ὁνειρο ἦταν λοιπὸν! Καὶ τί ὄνειρο! Οὔτε ἑχθρὸς μου νὰ τὸ δῇ!

Ἄλλη φορὰ δὲν θὰ φάω νυχτιάτικο φασολάδα καὶ σουπιές γιαχνί. Τ.Α.

ΣΕΔΟΦΙΟΡΙΝΕ

Ἡ πλουσιωτέρα εἰς θεραπευτικὰ συστατικά καὶ ἀποτελεσματικωτέρα

ἀντινευρική συσκευασία.

Η ΤΕΧΝΗΤΗ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αλλη μεταπολεμικὴ κεραμίδα πὸν στὰ καλὰ καθό-μενα πέφτει στὰ κεφάλια μας! Λὲς καὶ ἡ μεταβα-τικὴ αὐτὴ περίοδος πὸν ζοῦμε κυλάει ἡρεμα ἡρεμα σὰν σὲ ρόδες καὶ ὅτι φοβᾶμε ἀπὸ ἀνία ἀπορῶντας πὼς νὰ σκοτώσουμε τὶς ὥρες μας! Λὲς καὶ κανένα πρόβλημα δὲν ἀποσχολεῖ τὰ λογικά μας πὸν τόσο δοκιμάσθηκαν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου! Πρέ-πει τώρα, θέλουμε δὲ θέλουμε, νὰ πάρουμε θέσι σ' αὐτὸ τὸ φυσικοκοινωνικὸ ζήτημα πὸν ἀναστάτωση τελευταῖα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Ἀγγλίας.

Ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἡ τεχνητὴ γονιμοποίησις ἔχει καὶ τοὺς φανατικὸς ὑποστηρικτὰς τῆς καὶ τοὺς ἀν-τιπάλους τῆς πὸν τὴν καταπολεμοῦν με λύσσα. Με-ποιοὺς νὰ ταχθῇ κανεὶς! Δίκην ἔ-χουν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ.

Μὲ τὴν τεχνητὴ γονιμοποίησι-σας ὁ κόσμος θὰ γεμίσῃ ἀπὸ Φραν-κενσταίνδες! ὑποστηρίζουν οἱ πολέ-μιοι τῆς. Καὶ ἂν ὁ κόσμος δὲν γεμί-σῃ ἀπὸ Φρανκενσταίνδες, με τὸν και-ρὸ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ γίνουν ἀδέλ-φια καὶ αἰμόμικτοι! Ποιὸς θὰ βε-βαιώσῃ ἓναν ἀπόγονον σημερινοῦ ἀν-θρώπου, ὕστερα ἀπὸ πέντε τὸ πολὺ γενεές, πὼς ἡ νέα πὸν τυχαίως ἐγνώρισε σὲ κάποιο πάρτυ, πὸν τὴν ἀγάπησε καὶ πὸν πρόκειται νὰ τὴν κάνῃ γυναῖκα του, δὲν εἶνε ἀδελφὴ του; Δὲν σκέπτεσθε λοιπὸν τὰ κοινωνικά σκάνδαλα καὶ τὰ οἰκογενειακά δράματα πὸν θὰ ἐπακολουθήσουν ἂν ἐφαρμοσθῇ καὶ στὸν ἄνθρωπον αὐτὴ ἡ μέθοδος τοῦ αὐξάνεσθαι καὶ πλη-θύνεσθαι; Ποιὰ θὰ εἶνε ἡ ζωὴ αὐτῶν τῶν παιδιῶν;

Ἀς ὑποθέσουμε πὼς ἓνας ἄνδρας ἀποκτᾷ ἓνα παιδί καὶ εἶτε ἀπὸ μεγάλο ψυχικὸ κλονισμό εἶτε καὶ ἀπὸ τραῦμα πολέμου εἶτε ἀπὸ μοιραῖο δυστύχημα, ἀδυ-νατεῖ νὰ φέρῃ στὸν κόσμον καὶ δεύτερον. Ἄν κάνῃ τὴν παλαβομάρα νὰ καταφύγῃ σὴν τεχνητὴ γονιμο-ποίησι γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ δεύτερον παιδί... καὶ δα-νεισθῇ τὴν ἀπαραίτητη πρώτη ὕλη, ποιὰ θὰ εἶνε ἡ ζωὴ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ παιδιοῦ; Τὰ σκάνδα-λα, τὰ δράματα καὶ τὰ ἐγκλήματα θὰ εἶνε κα-θημερινὰ, παντοῦ καὶ σὲ δεκάδες! Μὲ τὴν τεχνητὴ γονιμοποίησι θὰ εὐνοηθοῦν μόνο οἱ δικηγόροι καὶ οἱ μαμές. Ἡ κοινωνία ὅμως θὰ τραυματισθῇ καὶ ὁ θεσμός τῆς οἰκογενείας θ' ἀπειληθῇ. Ἡ τεχνητὴ γονι-μοποίησις θὰ ἀποβῇ εὐεργετικὴ ἂν περιορισθῇ στὰ κτήνη.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑποστηρικταὶ τῆς θεωρίας δὲν κατα-θέτουν τὰ ὅπλα. Ἐχουν καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπιχειρήματά των. Ἐπιχειρήματα πὸν δὲν εἶνε εὐκαταφρόνητα.

—Οὐδεὶς κίνδυνος ἀπειλεῖ τὴν κοινωνία καὶ τὴν οἰκογένεια με τὴν ἐφαρμογὴ τῆς τεχνητῆς γονιμοποιή-σεως. Τοῦναντίον! Ἡ τεχνητὴ γονιμοποίησις ἐξα-σφαλίζει τὴν διαιώνισιν τοῦ ἀνθρώπινου γένους! Δὲν ἀπειλούμεθα με Φρανκενσταίνδες γιατί πρὸς τὸν σκο-πὸν αὐτὸν αὐτὲ τέρατα πρόκειται νὰ χρησιμοποιη-θοῦν, οὔτε ἐπιληπτικοί, οὔτε ἀλκολικοί, οὔτε φορεῖς χρονίων καὶ ἀνιάτων δερματικῶν νοσημάτων ὅπως

εἶνε λ.χ. ἡ λέπρα. Τὸ ἀν-θρώπινο γένος ἔχει νὰ καλυτερεύσῃ. Τὸ ὕλικὸ θὰ παρέχεται βέβαια φιλτραρισμένο! Οὔτε οἱ πόλεμοι θὰ μπορέσουν χάρις σὴν τεχνητὴ γο-νιμοποίησι νὰ ἐξαφανί-σουν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ προσώπου γῆς, οὔτε οἱ ἐπιδημίες. Ἐνας πόλε-μος, με τὰ σημερινὰ μά-λιστα πολεμικά μέσα, μπορεῖ, νὰ στοιχίσῃ σὲ ἓνα ἔθνος ἑκατομμύρια ἀνθρώπων. Μὲ τὴν τεχνητὴ γονι-μοποίησι θὰ πληρωθοῦν αὐτομάτως τὰ κενά! Τὸ αὐ-τὸ μπορούμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὸ δρεπάνι μίας τρο-μακτικῆς ἐπιδημίας! Ἀρκεῖ βέβαια νὰ ὑπάρχει πάν-τοτε ἡ γυναῖκα.

Ὅπως ἀσφαλὼς θὰ σκέπτεται ὁ ἀναγνώστης πὸν διάβασε τὰ ἀνωτέρω ἐπιχειρήματα τῶν πολεμίων καὶ τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς τεχνητῆς γονιμοποιήσεως, τὸ θέμα καὶ μεγάλο εἶναι καὶ σοβαρὸ. Σχετικὰ μ' αὐτὸ γράφηκαν καὶ λέχθηκαν πολλὰ καὶ ἔχουν νὰ γρα-φοῦν βιβλιοθήκες ὁλόκληρες. Τὸ «Σαλόνι τοῦ Για-τροῦ» δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ θέσιν. Δὲν τοῦ τὸ ἐπι-τρέπει ἄλλωστε ὁ στενὸς τοῦ χώρος. Ἐνα πράγμα μόνο δυνάμεθα νὰ τὸνίσωμεν καὶ μάλιστα μετὰ πε-ποιθήσεως: Ὅτι ἡ θύελλα πὸν ξέσπασε στὸν ἐπιστη-μονικὸν κόσμον τῆς Ἀγγλίας ἐν σχέσει με τὸ σοβαρὸ αὐτὸ ζήτημα, πολὺ γρήγορα θὰ διαβῇ τὰ σύνορα τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ἰσως θὰ βρεθοῦν καὶ ἐδῶ θιασῶται νὰ ἐφαρμώ-σουν τὴν θεωρίαν. Ὅποτε θὰ ἀκοῦμε καὶ διαλόγους σὰν τὸν ἀκόλουθο:

- Πὼς σὲ λένε κουκλίτσα μου;
- Ἐλενίτσα.
- Τὴ μαμά σου πὼς τὴ λένε;
- Σοφία.
- Καὶ τὸν μπαμπά σου;
- Σύριγγα...

Τ. Α.

ΣΤΗΝΟΛ

ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ • ΑΡΙΣΤΟΝ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΟΡΕΞΕΩΣ

Η ΣΟΒΑΡΟΤΗΣ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΜΑΣ

Οἱ ἱατροὶ καὶ μάλιστα οἱ Ἕλληνες εἶνε κατὰ κανόνα σχεδὸν σοβαροί. Σὲ πολλοὺς τὸ σοβαρὸν ὕψος πηγαίνει πολὺ, σὲ μερικοὺς δὲν πηγαίνει καὶ τόσο καὶ τοὺς λέμε σοβαροφάνεις, πράγμα πού μειώνει ἀρκετὰ τὴν προσωπικότητά τους. Οἱ κακεντρεχεῖς λέγουν ὅτι, ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν ὕψος, ἐνῷ εἶναι προτιμώτερον οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν ἥθος καὶ ὄχι ὕψος. Τώρα ὅμως θὰ ἐμιλήσωμεν διὰ τοὺς

ἱατροὺς καὶ ὄχι δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Ποὺ νὰ ἀφαιρεταῖ ἄραγε ἡ σοβαρότης των ἢ ἡ σοβαροφάνειά τους;

Εἶναι γνωστὸν ὅτι σὲ καμμίαν ἱατρικὴν σχολὴν δὲν διδάσκεται μάθημα σοβαρότητας ὅπως ἐπίσης εἶνε γνωστὸν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Ἱπποκράτης εἰς τὰς ὑποθήκας του δὲν συνιστᾷ σοβαρότητα εἰς τοὺς ἱατροὺς ἀλλὰ λέγει νὰ εἶναι προσεκτι-

κοὶ κατ' ἀρχήν, προσηγεῖς, ἐνεργητικοί, ψυχραίμοι συγχρόνως δέ, φαῖδροι καὶ εὐτράπελοι. Κάθε ἄλλο παρὰ ὅπως παρουσιάζονται τοὺς θέλει ὁ Ἱπποκράτης. Ποῖον αἷτιον τοὺς κάμει σοβαροὺς ἢ σοβαροφάνεις, πράγμα πού τοὺς στοιχίζει τόσο πολὺ. Ἡ σοβαρότης των καταντᾷ, ἐνίοτε, νὰ ἦναι τόσο ἀποκρουστικὴ πού δίδει λαβὴν καὶ ἀπορρομὴν εἰς τοὺς χαιρέκακους νὰ διακυμῶνται καὶ νὰ σατυρίζουν τὴν σοβαρότητα των με τὴν πλέον καυστικὴν σάτυραν ὅταν, ὡς ἄνθρωποι καὶ αὐτοί, ὑποπίπτουν εἰς λάθῃ ἢ πλάνους. Διὰ κανένα ἄλλο ἐπαγγελμα ἢ σάτυρα διὰ μέσου των αἰώνων δὲν ἔχει ὀργισαί τε τόσο ὅσον εἰς βάρος των. Ὁ χαιρέκακος ἐπιδιώκει πάντοτε νὰ ἐκδικηθῇ τὸν βαρὺ, τὸν σοβαρόν. Τὸν θέλει ἀλάνθαστον, τέλειον, ἄλλως τὸν διακυμῶνται σκληρά. Μία ἱατρικὴ πλάνη ἐνὸς πολὺ σοβαροῦ κατὰ τὸ ὕψος ἱατρικῆς καὶ ἀμείλικτος ἱεροκήρυξ, τύχη καὶ φοραθῇ, χαριεντιζόμενος με καλλιπάρειον καὶ παρδαλὸν θῆλυ.

Ὁ χαιρέκακος τὸ πολὺ σοβαρὸν τὸ θέλει καὶ τέλειον, ἄλλως θὰ τὸ ἐκδικηθῇ με τὴν σειράν του καὶ θὰ βάλλῃ πχ. ὡς ἐπίγραμμα στὸν τάφον μεγάλου καὶ σοβαροῦ ἱατροῦ:

«Φυλάξου μὴ τὸν δέχῃς στὸν Ἄδη Περσεφόνη
εἶναι ἱκανὸς καὶ τοὺς νεκροὺς νὰ.... ξαναθανάτωνῃ !!»

ἢ θὰ βάλλῃ τὸν θανόντα ἄρρωστον νὰ ἀφήσῃ ἐντολὴν νὰ γράψουν ἐπὶ τοῦ ἐπιταφίου του:

«Ἡμῶνα καλὰ, ἤθελα νὰ γίνω καλλίτερος
ἐπῆγα στὸ Γεντὸ καὶ εὐβέλτομαι.... ἐδῶ !!»

Ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀναφέρωμεν πᾶν ὅτι ἔχει γραφῇ ἢ λεχθῇ

ἀπὸ τὴν καυστικὴν σάτυραν διὰ τοὺς ἱατροὺς. Θὰ προσπαθήσωμεν μόνον νὰ εὐρωμεν κατὰ τὸ δυνατόν, τὸ αἷτιον πού τοὺς κάμνει σοβαροὺς, ἐνῷ, ὅπως ἐσημειώθη, ἡ σοβαρότης δι' ἕνα σφόν καὶ πεπειμαμένον ἱατρὸν δὲν εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἡ ἀξίωσις ὅλων των ἀσθενῶν καὶ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Α ἢ Β ἀσθενοῦς εἶναι ἀπόλυτος. Πρέπει, λέγουν, ὁ ἱατρός

ὡς ἐπιστήμων καὶ ὡς θεραπευτὴς νὰ ἔχῃ τὴν λεγομένην ἐπαγγελματικὴν συνείδησιν τελείαν. Αὐτὸ εἶναι ἀναμφισβήτητον καὶ ἰσχύει, ὡς κανὼν ἄνευ ἐξαίρεσεως, δι' ὅλους τοὺς ἱατροὺς, εἶναι δὲ καὶ ὀρθὸν καὶ δίκαιον. Ὁ ἔχων ὅμως ὠρισμένους ἀξιώσεις ἀπὸ κάποιον πρέπει ὅπως δὴ ποτε καὶ αὐτὸς νὰ ἔχῃ ὑποχρέωσιν τινα ἢ κάποιον καθήκον ἐναντι ἐκείνου παρ' οὗ ἀξιοῖ ἕνα πράγμα ἢ μίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἀπόλυτον. Τίθεται οὕτω αὐτομάτως τὸ ἐρώτημα: ὅπως ὑπάρχει ἡ ἀπαιτούμεν νὰ ὑπάρχῃ ἱατρικὴ ἐπαγγελματικὴ συνείδησις εἰς τὸ ἀπόλυτον δὲν

πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐκ παραλλήλου καὶ, — ἅς τὴν ὀνομάσωμεν ἔτσι, — πελατειακὴ συνείδησις; Ἐὰν ὑπάρχῃ, ἀνατρέπονται ὅλοι οἱ συλλογισμοὶ πού παραθέτομεν, ἐὰν ὄχι ἡ σύμβασις εἶναι ἑτεροδοξία. Ἡ πραγματικότης, ὅπως γνωρίζομεν ὅλοι, εἶναι ἀποδεδειγμένον αὐτό, μᾶς λέγει ὅτι ἡ πλειονότης των πελατῶν στερεῖται πελατειακῆς συνειδήσεως.

Ἄν ἐξετάσῃ ὁ καθείς τὸν ἑαυτὸν του θὰ τὸν εὕρῃ ἔνοχον ἐναντι τοῦ ἱατροῦ τοῦ ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀπαιτεῖ ἄφ' ἐτέρου οὔτε λίγο οὔτε πολὺ νὰ τὸν σώζῃ ἀπὸ τὸν θάνατον. Βεβαίως οἱ ἱατροὶ δὲν ἔχουν τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἔχουν τὴν συνείδησιν ταύτην εἰς τὸ ἀπόλυτον ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀπλοὶ ἄνθρωποι, ἀλλ' ὅταν δὲν τὴν ἔχουν καθόλου εἶναι πάρα πολὺ καὶ εἶνε, κατὰ σύμπτωσιν, οἱ περισσότεροι πού δὲν τὴν ἔχουν. Τὸ γεγονός αὐτὸ προεκάλει καὶ προκαλεῖ μίαν κατάστασιν ἀμύνης πλέον ἐκ μέρους των ἱατρῶν. Ἡ ἄμυνα αὕτη ὅμως προσέκρουσε καὶ προσκρούει εἰς ἄλλον φοβερόν νόμον τὸν ὅποιον πρέπει ἀπαρεγκλήτως νὰ τηροῦν οἱ ἱατροί, εἰς τὸν Νόμον ὁ ὅποιος τοὺς ἐπιβάλλει νὰ εἶναι φιλόανθρωποι καὶ ἀνιδιοτελεῖς ἐναντι των ἐνδεῶν καὶ δυστυχῶν ἀρρώστων. Παραδείγματα περὶ τοῦ ἀνυπάρχοντος τῆς πελατειακῆς συνειδήσεως εἶναι τόσα πολλά. Ἄς σταχυολογήσωμεν μερικά: Συγαντᾷ εἰς τὸν δρόμον ἢ εἰς συγκέντρωσιν ὁ πελάτης τὸν ἱατρὸν του καὶ τοῦ ζητεῖ μίαν συμβουλήν. Ἀλλ' οἱ μόνον ἐὰν ἡ προχειρὴς δοθεῖσα συμβουλή δὲν εἶναι ὀρθή.

(συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 13)

Ο ΚΑΡΔΑΜΟΣ

Πρέπει νὰ σᾶς τὸν παρουσιάσω, γιατί τὰ κατορθώματά του εἶναι πάρα πολλὰ καὶ ἀξιίζουν τὸν κόπο νὰ ἀπασχολήσουν τις στήλες μας σὲ σειρά φύλλων.

Ποιὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ του ὄνομα; Δὲν τὸ ξέρω. Ἰσως μάλιστα νὰ τὸ ξέχασε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Ἀκούει στὸ παρατσούκλι «Κάρδαμος» πού τοῦ τὸ φόρτωσαν οἱ θαυμαστές του... καὶ τὰ θύματά του.

Ὁ τύπος πού θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ δὲν εἶναι λοιπὸν γέννημα τῆς φαντασίας ἐνὸς εὐθυμογράφου. Ὑπῆρξε τέτοιος ὅπως θὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὸν ἀποθανάτισωμεν, ὑπάρχει ἀκόμη, ἐπὶ σειράν ἐτῶν εὐεργέτης... μετὰ τὴν τρέλλα του τὸν φοιτητικὸ κόσμον καὶ ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ὀλίγοι οἱ σύγχρονοι μᾶς ἐπιστήμονες πού θὰ τὸν θυμηθοῦν καὶ μετὰ συγκίνησι θ' ἀναπολήσουν τὰ παλὰ καλὰ χρόνια τῆς Ἀθήνας καὶ προπάντων τῆς συνοικίας τῆς Νεαπόλεως.

Σήμερα εἶναι ἑβδομηντάρης, διατηρεῖται πολὺ καλά καὶ ἀκούει στὸ παρατσούκλι «Κάρδαμος» γιατί ἐδῶ καὶ σαρανταπέντε χρόνια, βάλθηκε νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα... μετὰ τὸ κάρδαμο!

—Τρῶτε κάρδαμο νὰ καρδαμώσετε! ὑπεστήριξε καὶ ὅταν ἀκόμη ἦταν μισότρελλος... καὶ ὅταν ἀποτρελλάθηκε. Γιατί τὸ λένε κάρδαμο, παρακαλῶ; Γιατί καρδαμώνει ἐκεῖνος πού τὸ τρώει! Γιατί ὁ ἐλέφας ζεῖ τετρακόσια χρόνια, παρακαλῶ; Γιατί ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ κεταβροχθίζει κάρδαμο! Τόσα χρόνια θὰ ζήσουν ὅσοι μετὰ ἀκούσουν! Ἐγὼ δὲν τὸ κρατῶ μυστικόν. Δὲν εἶμαι ἐγωϊστὴς! Εἶμαι Ἕλληνας! Πῶς;

Πρὶν τρελλαθῇ ὁλότελα μετὰ τὸ κάρδαμο, ἀκούγε στὸ παρατσούκλι «Ἕλληνας» γιατί συζητῶντας χτυποῦσε ἱεροθιά στὸ τραπέζι τονίζων: «Ἐγὼ εἶμαι Ἕλληνας!» Τὸ πρῶτο του ὡστόσο παρατσούκλι λησμονήθηκε ἀπὸ τότε πού βάλθηκε νὰ παρατείνῃ τὴ

ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου... μετὰ τὸ κάρδαμο!

Κάρδαμο λοιπὸν ἂν θέλετε νὰ γίνετε αἰωνόβιοι! Τὸ φτιάχνει χάπια, σταγόνες, ματζούνια, ἀφέψημα... καὶ τὸ χαρίζει! Εἶναι ἀλτρουϊστὴς!

Πρὸ σαρανταπέντε χρόνων, πρὶν ἀκόμη δεχθῇ κατακέφαλα τὴν πετριά, ὅταν ἀκούγε στὸ παρατσούκλι «Ἕλληνας» διατηροῦσε μιά μικρὴ ταβερνούλα στὴ συνοικία τῆς Νεαπόλεως, τὴν κατ' ἐξοχὴν φοιτητικὴν συνοικίαν. Παρακολουθώντας κάθε βράδυ τις συζητήσεις των φοιτητῶν πελατῶν του, κατέληξε στὸ συμπέρασμα πῶς οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου... ἦσαν κομπογιαννίτες! Βάλθηκε λοιπὸν νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν ἱατρικὴ ἐπιστήμη... μετὰ τὸ κάρδαμο! Οἱ φοιτηταί, —ἀρκετοὶ των ὁποίων ἀρχισαν νὰ ἀσπάζονται τις γνώμες του... γιὰ νὰ τρώγουν βερεσὲ—τὸν ἀποτρέλλαν! Τὸν ἔπεισαν πῶς εἶναι μεγάλος ἄνθρωπος, τὸν βεβαίωσαν ὅτι εἶχαν κιόλας ἀρχίσει νὰ διαδίδουν τις θαυματουργές ἰδιότητες τοῦ καρδάμου καὶ ἔτσι μίαν μέραν τὸν φέρανε στὸ σημεῖο νὰ ἀναλάβῃ νὰ κάμῃ καὶ μίαν ἐγχείρησι, ὅπως θὰ δοῦμε ἐν συνεχείᾳ. Ἐν τέλει τάχασε ὁλότελα ὁ ἄνθρωπος! Λίγο μετὰ τὸ κάρδαμο καὶ λίγο μετὰ τὸ βερεσὲ των φοιτητῶν, ἔχασε ὅσα τοῦ ἔμεναν μυαλά, ἔχασε τὴν ταβερνούλα του, τάχασε ὅλα καὶ ἀπόμεινε μετὰ τὴν τρέλλα του!

Πρὸς κατάκτησιν τῆς μακροβιότητος, ὁ Κάρδαμος ξεκίνησε ἀπὸ τὸ χιλιεπιωμένο γνωμικόν: «Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ ἀτελέστερον των ζώων». Τὸ πῶς κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι μετὰ τὸ κάρδαμο θὰ μπορούσε ὁ ἄνθρωπος νὰ γίνῃ τέλειον ζῶον, εἶνε ἄγνωστο.

—Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ ἀτελέστερον των ζώων! ἐπαναλάμβανε στερεοτύπως καὶ μετὰ πεποίθησι. Ἐχετε ἀντίρρηση; Πῶς παρακαλῶ; Νὰ σᾶς τὸ ἀποδείξω! Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὰ δόντια! Ποιὸ ζῶον ἀλλάζει δόντια παρακαλῶ; Ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται στὸν κόσμον μετὰ θραύσματα δόντια, τοῦ πέφτουν σ' ἡλικία ἐπτὰ χρόνων καὶ στὴ θέσι τους φυτρῶνουν ἄλλα πού τὸν βάζουν σ' ἀμέτρητους μετέωρους! Ἀρχίζουν λοιπὸν οἱ πονόδοντοι, τὰ βγαλίσματα, τὰ βουλώματα, οἱ γέφυρες, ὁ... φαφουτισμός, οἱ μασέλες! Ἐρχεται στὸν κόσμον μετὰ θαυμάσια μαλλιά ξανθὰ ἢ μαύρα καὶ καταλήγει μετὰ κεφάλι γουλι ἢ... ἀλατοπίπερο! Εἴδατε ποτὲ κανένα—μετὰ τὸ συμπάθιο—γάϊδαρο νὰ ἀσπρίσῃ στὰ γεράματά του; Τὶ τὰ θέλαμε τὰ δέκα δάκτυλα καὶ γιατί νάχουμε μίαν μονάχα γλῶσσα πα-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 13)

RHÉOCHOLINE

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ

TONOSERUM

Ἡ καλλιτέρα τονωτικὴ, ἀναπλαστικὴ καὶ ἀντιαναιμικὴ σκευασία,
δι' ἐνδομυϊκῆς ὁδοῦ.

Οι διηγουμένοι οι γιατροί για τους αρρώστους

ΒΕΒΑΙΩΣ, ένας γιατρός έχει πολλά να πει για τους αρρώστους του, μäs γράφει γνωστός παθολόγος που τον παρακαλέσαμε να ενδιαφερθώ γι' αυτή τη στήλη.

Αλλά ως πάρομαι μόνο την κωμική πλευρά του πράγματος, γιατί φαντάζομαι πως αυτό ακριβώς είναι το πνεύμα του «Σαλονιού του γιατρού». Το αξιόλογο αυτό περιοδικό ενδιαφέρει βεβαίως τους γιατρούς και τους φαρμακοποιούς αλλά κατά την γνώμη μου ενδιαφέρει πολύ περισσότερο το σαλόνι του γιατρού. Δηλαδή, ενδιαφέρει τους πελάτες του! Τον αρρωστο που περιμένει τη σειρά του να περάσει στο ιδιαίτερο! Και ο αρρωστος αυτός, ανήσυχος συνήθως, γυρεύοντας μέσα σ' ένα σαλόνι γιατρού να περάσει την ώρα του όπου νάληθ ή σειρά του, πρέπει να διαβάσει κάτι το εθιμο, κάτι το τερπνό, κάτι που να τον κάνει να ξεχάσει τους λόγους για τους οποίους βρίσκεται καί μέσα, για να μπορέσει να μη θάρρος στο ιδιαίτερο και να ζητήσει με έμπιστοσύνη την βοήθεια της επιστήμης.

Μ' αυτές τις σκέψεις για τον προσορισμό του περιοδικού «Σαλονιού του γιατρού» έχω ν' ασχοληθώ στο σημερινό φύλλο με μερικούς ανοικονόμητους αρρώστους με τους οποίους ένας γιατρός βρίσκεται κυριολεκτικώς τον μπαλά του! Έν πρώτοις έχουμε τον φιλάργυρο αρρωστο! Ο χειρότερος όλων! Και ο πιο... πολυμήχανος! Φτάνει στο σημείο να αποκρύπτει από το γιατρό του την αλήθεια... για να μην του διατάξει πολυδάπανο θεραπεία! Ένα παράδειγμα: Υποφιάσθηκα πως κάποια γυναίκα είχε ζάχαρον και είπα στον άνδρα της να πάει τα ούρα της προς εξέταση στον μικροβιολόγο. Ο μικροβιολόγος βρήκε ζάχαρον. Μου έστειλε την ανάλυση, διέταξε την δίαιτα και το σύστημα να ξαναπάρη τα ούρα της προς εξέταση δυσερα από ένα μήνα.

—Και άλλη εξέταση γιατρέ; Και άλλα λεφτά;
—Θα τηλεφωνήσω εγώ στον μικροβιολόγο να σου πάρη για τη δεύτερη λιγότερα λεφτά κι' αν χρειασθώ και τρίτη εξέταση να σου πάρη ακόμη λιγότερα. Δεν είναι δυνατό να φαντασθώ τις συνέπειες αυτής της υποσχέσεώς μου! Η γυναίκα του θεραπευμένη τελείως με τη δίαιτα που της σύστησα αλλά ο φιλάργυρος αυτός, θέλοντας να εκμεταλλευθώ την ευκαιρία, στο τέλος του μηνός πήγε στον μικροβιολόγο τα δικά του ούρα προς εξέταση και μετά ένα μήνα τα ούρα του άδελφού του ως ούρα της γυναίκας του! Έτσι πλήρωσε λιγότερα!

Άλλος, ανυπόμονος αυτός, μπορεί να σε αποκαλέσει και κομπογιαννίτη γιατί τον βασανίζει δολιχόχρονο μία πέτρα στο νεφρό του ενώ κάποιος γνωστός του που είχε πέτρα και εκείνος θεραπεύτηκε σε ένα μήνα! Προσπάθησε τώρα να τον πείσεις πως άλλες αιτίες σχημάτισαν την πέτρα στο νεφρό του γνωστού του και άλλες στο δικό του το νεφρό. Εκείνος ένα ξέρει. Πέτρα ή μία, πέτρα και ή άλλη!

Και ως έλθουμε στον δύστροπο! Τον συμβουλευείς να κόψει το κρασί, σε ρωτάει αν μπορεί να πίνει τουλάχιστον ένα ποτηράκι στην καθυσία του, τον λυπάσαι, του δίνεις την άδεια και το ίδιο βράδυ πίνει δέκα ποτηράκια... αλλάζοντας δέκα καθίσματα. Έτσι πίνει ένα ποτηράκι στην καθυσία του!

Μεγάλος μπαλάς είναι και η γυναίκα που πάσχει από ότιδήποτε! Βάσανο για ένα γιατρό! Συμφόρα στο γιατρό που θα του τύχη μία αρρωστη γυναίκα που θα υποφιασθώ πως με τη θεραπεία που της διέταξε λιγότερα της γοητεία της ή αψηχία της! Κάποτε σε μία γυναίκα εξαιρετικώς νευρική διέταξα τις κατάλληλες ενέσεις και δεν τις έκανε γιατί κάποια γνωστή της είχε... παχύνει μ' αυτές!

Αυτά και άλλα πολλά έχει να πει ένας γιατρός όχι μόνο για τους κοινούς του αρρώστους αλλά και για εξαιρετικούς ανθρώπους. Πρό μνηνών ακόμη ο αγγλικός περιοδικός τύπος απεκαλύπτει πως ο πρωθυπουργός της Αγγλίας κ. Άττλυ γύριζε μία δολιχόχρονη μέρα στα καταστήματα για να βρή την μεγαλύτερη πίπα έπειδή ο γιατρός του του είχε επιτρέψει να καπνίζει μόνο μία πίπα την ημέρα!

Αλλά γιατί να τρέχουμε στην Αγγλία; Γολμήστε να πητε στον κ. Σοφούλη να μην ξαναβάλει στο στόμα του χταπόδι κρασάτο!

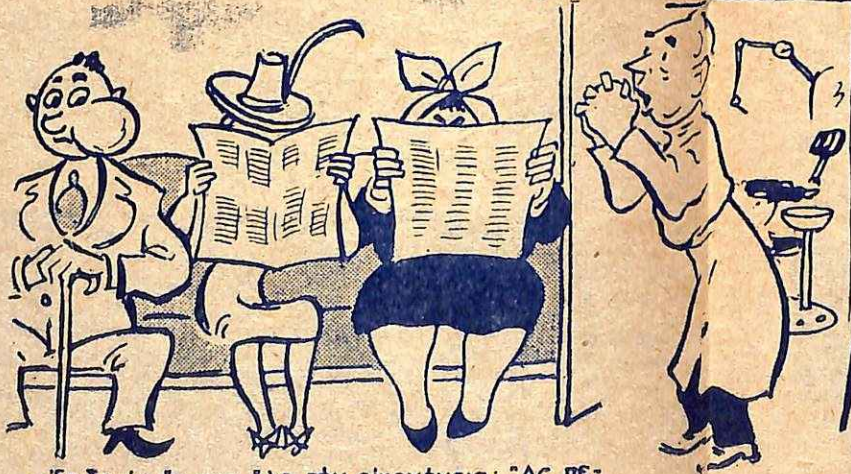
T. A.

—Γιατρέ μου, μία και σας βρήκα, δεν μου λέτε τί θύμω είνοι αυτό!

—Γιατρέ, ακόμα νάρθη ή σειρά μας; Περιμένουμε τρεις ώρες.

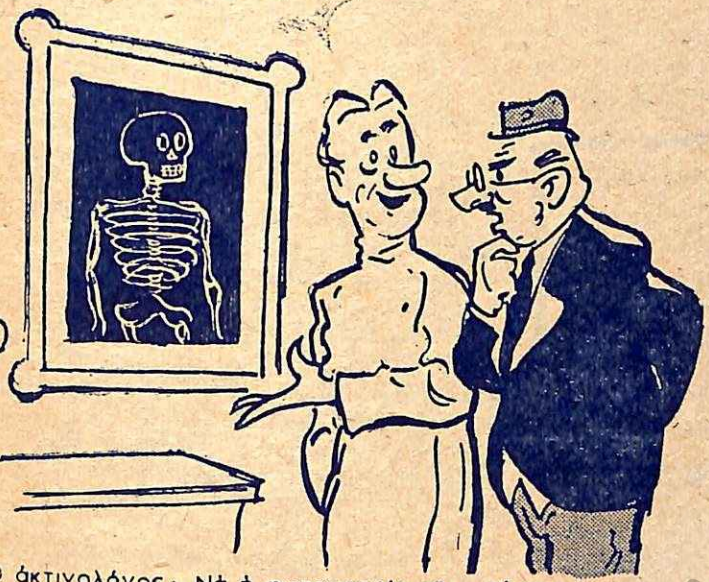
—Επιδημία έπιασε όλη την οικογένεια; Ας περάσει τότε πρώτη ή πεδερά.

Γιατροί

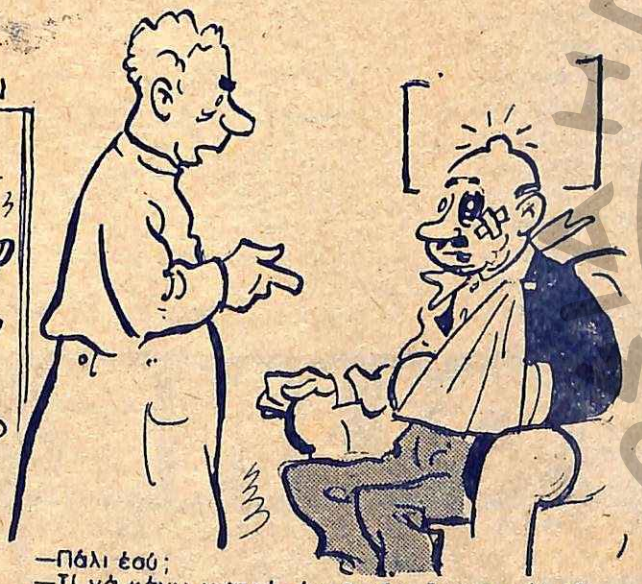
ΤΟΝ Κ. Μ. ΓΑΛΛΙΑ

—Λάθος κάνετε Μαντάμ, εδώ δεν είναι το 'Υ' πουργετον 'Ανοικοδομήσεως'...

Ο ακτινολόγος: Νά ή φωτογραφία της πρώτης μου γυναίκας.

—Πάλι εσά;
—Τί να κάνω γιατρέ, αφού μäs έκανε πάλι βίζιτα ή πεδερά μου..

Οι διηγουμένοι οι αρρώστοι για τους γιατρούς.

ΤΟΝ ΨΑΡΕΤΑΜΕ μέσα σ' ένα σαλόνι γιατρού όπου περιμένει καρτερικά τη σειρά του για να περάσει στο ιδιαίτερο.

Λίγο λαϊκός τύπος, λίγο κοσμογυρισμένος και λίγο μάγκας, αρκετά «κατά φαντασίαν ασθενής», είναι ο άνθρωπος που γυρεύει για να μäs βοηθήσει να γεμίσουμε κι αυτή τη στήλη μας.

—Από τί πάσχετε σεις κύριε;
—Εγώ; Νά με πάρη ο διάβολος αν ξέρω. Από όλα κι από τίποτα. Ευνίες, πονάκια, ζαλάδες...

—Πίνεις;
—Τα σχετικά μου..
—Καπνίζεις;
—Τόν άμπαχο!

—Νά λιγοστέψης και το τσιγάρο και το κρασί.
—Μωρέ τί μäs λές! Ευχαριστώ για τις συμβουλές. Αυτά τ' άκούω χρόνια τώρα.

—Τί σου λένε οι γιατροί;
—Ποιοί; Οι γιατροί; Και ποιός τους άκούει! Ποιός τους δίνει σημασία;

—Καλά... αφού δέ δίνεις σημασία σ' ένα γιατρό γιατί του πληρώνεις δίζιτες;

—Νά... έτσι... από συνήθεια... Και για να σπάσω πλάκα!

Αδελφέ μου σου λέω και να το ξέρης! Το σαλόνι ενός γιατρού είναι για ένα αρρωστο το καλύτερο κέντρο ψυχαγωγίας! Άκου έμένα που είμαι παθός! Γιαυτό και δεν βιάζομαι να περάσω στο ιδιαίτερο. Κάθε μέρα αλλάζω σαλόνι.

Καρδιολόγοι, φυματιολόγοι, παθολόγοι, λαρυγγολόγοι, οδοντίατροι, κτηνίατροι, ψυχίατροι, όλοι με γνωρίζουν! Είμαι τακτικός πελάτης όλων! Όλοι μου δίνουν φάρμακα και συμβουλές και δεν άκούω κανένα! Ποιόν ν' άκούσης; Τους βαρέθηκα όλους! Τί ν' άκούσης; Ο ένας μου άπαγορεύει τις σάλτσες, ο άλλος το κρέας, ο τρίτος τα φάρια, ο τέταρτος το κρασί, ο πέμπτος το τσιγάρο, ο άλλος το αινό, ο άλλος τα χόρτα. Δεν έμεινε τίποτα που να μή μου το έχη άπαγορεύει κάποιος.

Αν τους άκουγα όλους θα έπρεπε να ζω μόνο με καθαρό άέρα ή θά γινόμουν με το συμπάσιο ο γάιδαρος του Ναστραδίν Χότζα! Κι' ύστερα πως να δώσης βάσι σ' αυτά που σου λένε! Νά! Αυτός εδώ ο γιατρός θα μου ξαναπεί σε λίγο να κόψω μία και καλή το τσιγάρο! Και καθώς θα μου δίνη αυτή τη σόφη συμβουλή θα καπνίζω σαν μπουκωμένο από την καπνία φουγάρο και θα πνίγεται από τη φαρυγγίτιδα που τον βασανίζει χρόνια! Χθές σ' ένα άλλο σαλόνι άκουσα το γιατρό να λέη σ' ένα αρρωστο πως έπρεπε να κάνει τα πάντα για να ρίξη το βάρος του. Του έλεγε πως ή παχυσαρκία είναι εξαιρετικώς επικίνδυνη!

Κύτταξα τον αρρωστο, κύτταξα και τον γιατρό, τους ζύγισα και τους δυό με το μάτι και σταυροκοπήθηκα! Ο αρρωστος θα ζύγιζε όχρόντα κιλά και ο γιατρός τουλάχιστον ένενηντα πέντε! Έδώ και λίγες μέρες είδα μέσα σε μία κοσμική ταβέρνα να τάχη αρκετά κοπανισμένα ένας γιατρός που μου έχει άπαγορεύσει το κρασί.

Ο σεβιτόρος με πληροφόρησε πως εινε γερό ποτήρι και πως κάθε βράδυ πέρνει έκει μέσα αρκετά σκονάκια. Άφριο θα έπισκεφθώ ένα καρδιολόγο... που υποφέρει από δύσπνοια και μεθαύριο έχω να σπάσω γερή πλάκα!

Θα έπισκεφθώ ένα ψυχίατρο που χρωστάει στη Μιχαλού τα διακόσια από τα τετρακόσια του! Άκουσε με μένα που είμαι παθός! Το σαλόνι ενός γιατρού είναι το καλύτερο κέντρο ψυχαγωγίας.

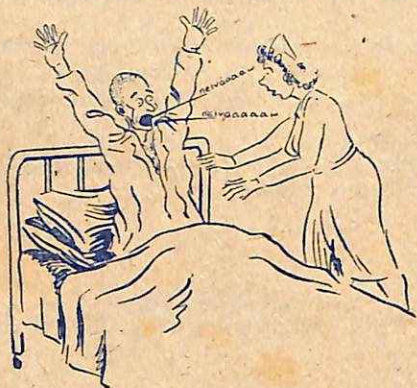
T. A.

ΑΠΕΡΙΣΚΕΨΙΕΣ ΑΡΡΩΣΤΩΝ

ΟΙ ΚΙΟΦΤΕΔΕΣ

Τοῦ κ. ΤΑΣΟΥ ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Ἡ μεγάλη αἰθουσα τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ἀναστατώνταν κάθε τόσο ἀπὸ τὶς ἀγριο-

Πεινάω!

φωνάρες τοῦ λοχίου Μίχου Καραχάλιου ποὺ τὸν εἶχαν κουβαλήσει μὲ τὸ φορεῖο ἀπὸ τὸ μέτωπο.

—Πεινάω ρέ! Ρέ γιατροί! Νοσοκόμες! Πεινάω μωρέ! Θὰ μοῦ δώσετε κάτι νὰ βάλω στὸ στόμα... ποὺ νὰ βράσω καὶ τοὺς κανονισμούς σας καὶ τὴν ἐπιστήμη σας;

Τοῦ κάκου τὸν βεβαίωναν ὅτι εἶχε γλυτώσει ἀπὸ τὰ δόντια τοῦ χάρου ποὺ τὸν εἶχε ἀρπάξει στὸ μέτωπο ἀπὸ τὸ ἔντερο καὶ ὅτι γιὰ μερικὲς ἀκόμη μέρες δὲν ἔπρεπε νὰ βάλῃ μπουκιὰ στὸ στόμα του. Τοῦ κάκου τὸν βεβαίωναν ὅτι ὁ μεγάλος κίνδυνος δὲν εἶχε ἀκόμη περάσει καὶ μὲ τὴν παραμικρὴ ἀπερισκεψία ἡ κατάσταση θάχειροτέρεινε.

Δὲν ἄκουγε κανένα, δὲν πίστευε τίποτα! Δὲν ἄκουγε ἄλλον ἀπὸ τὴν πείνα τοῦ ποὺ τὸν βεβαίωνε πὼς εἶχε πιά γίνεϊ ὀλότελα καλά καὶ πὼς ἔπρεπε νὰ φάῃ καλά!

—Ὑπομονή! τοῦ ἔλεγε ἡ ἀδελφή! Κάνε λίγες μέρες ὑπομονή. Οἱ γιατροὶ ξέρουν τί κάνουν.

—Νὰ τοὺς βράσω! Ἐγὼ ξέρω πὼς πεινάω! Γιὰ νὰ πεινάω τόσο

πολύ... θὰ πῇ πὼς εἶμαι καλά! Θέλω νὰ φάω. Τρέμω ἀπὸ τὴν πείνα!

—Ὑπομονή! Ἄν σὲ τρεῖς μέρες δὲν ἔχουμε καμμιά ἐπιπλοκή θὰ ἀρχίσουμε μὲ κανένα ζουμάκι, ὅστερα μὲ κανένα πουρεδάκι καί...

—Βρὲ τί μοῦ τσαμπουνᾷς καὶ σὺ ζουμάκια καὶ πουρεδάκια καὶ σὲ τρεῖς μέρες κιόλας! Φέρε μου δώ μιά κουραμάνα νὰ σοῦ δείξω γὰ πόσα λεφτὰ κάνει ἡ διάγνωσί τους! Εἶμαι καλά! Νά! Νὰ δώσω μιά γροθιά νὰ ρίξω ἓνα κομμάτι τοῖχο;

—Εἶσαι γερός. Ἀντρακλας! Γι' αὐτὸ καὶ σώθηκες. Τώρα ὥστόσο χρειάζεται μεγάλη προσοχή ἂν δὲν

Ὅταν πρόκειται νὰ χορηγήσετε

ἓνα

παυσίπονον

τὸ

ΚΑΛΜΟΛ

Ὅα σὰς ἱκανοποιήσῃ πάντοτε

θέλης νὰ πᾶνε χαμένοι ὅλοι οἱ κόποι.

—Βρὲ πεινάω! Ἀκοῦς; Ἄν δὲν μοῦ φέρετε νὰ φάω... θὰ τὸ σκάσω! Δὲν ἀκούω κανένα!

Ὑστερα ἀπὸ δυὸ ὧρες ἡ αἰθουσα πλημμύρισε ἀπὸ ἐπισκέπτες καὶ ἐπισκέπτριες. Ὅλοι καὶ ὅλες ἀπὸ κάτι κρατοῦσαν. Καρφωμένος στὸ κρεβάτι του, ὁ γίγας Μίχος Καραχάλιος ποὺ τὸν θέριζε ἡ πείνα, κύτταζε ὅλον ἐκεῖνο τὸν κόσμο μὲ παράπονο. Αὐτὸς δὲν περίμενε κανένα. Δὲν ἦταν Ἀθηναῖος. Καταγόμενος ἀπὸ τὸν «κατακαυμένο» τὸν Μωρηά! Ὁρῶς καὶ χιλιόμετρα τὸν χώριζαν ἀπὸ τοὺς

δικούς του. Τοὺς εἶχε εἰδοποιήσει μὲ κάποιο ποὺ βγήκε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο μὲ ἀναρρωτική ἄδεια ἀλλὰ κι' αὐτὸς τὸν ἐξέχασε καὶ δὲν πῆγε νὰ τοὺς βρῇ.

Καὶ ξαφνικά, καθὼς κύτταζε σὰν παραπονεμένος πρὸς τὸ μέρος τῆς πόρτας, τὰ μάτια του πέταξαν ἀλλόκοτες λάμψεις. Μιά γυναικούλα τοῦ λαοῦ μὲ τσεμπέρι στὸ κεφάλι εἶχε μπη μέσα στὴν αἰθουσα καὶ κύτταζε τὰ κρεβάτια.

Ὁ Μίχος Καραχάλιος ἀνασηκώθηκε ἐξαλλος στὸ κρεβάτι:

—Μάννα! Μάννα!... Ἐδῶ! Μάννα!....

—Τί σοῦ λένε οἱ γιατροί; ρωτοῦσε ὅστερα ἀπὸ λίγο ἀνήσυχη ἡ μάννα του.

—Μοῦ λένε πὼς ὅλα πᾶνε καλά καὶ πὼς σὲ λίγες μέρες θὰ βγῶ μὲ ἀναρρωτική ἄδεια. Καὶ ἀλήθεια εἶμαι καλά μάννα. Πὼς μὲ βλέπεις;

—Ναί... Εἶσαι ζωηρός. Εἶσαι γερό παιδί. Σὰν τὸν πατέρα σου! Σὰν τὸν παπποῦ σου! Ἄς εἶναι εὐλογημένος ὁ Θεός!

—Ἀλλὰ πεινάω μάννα! Πεινάω! Μὲ θερίζει ἡ πείνα!

—Πεινάς; Δὲ σοῦ δίνουν ἄρκετό φαγητό;

—Ἀρκετό; Τίποτα! Κοντεύουν

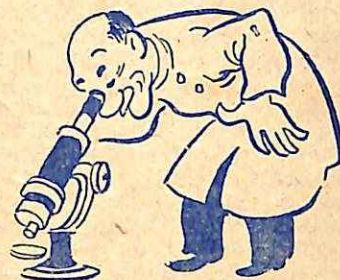
Τοῦ Γιατροῦ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ

ΕΝΑΣ ΓΙΑΤΡΟΣ... ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΣ!

Ἐνας γιατρός ποὺ ἀγωνιζόταν χρόνια ἀνάμεσα στὶς ἡμιάγριες φυλὲς τῆς Ἀφρικῆς μελετώντας τὶς τροπικὲς ἀρρώστιες, δέχθηκε μιά μέρα τὴν ἐπίσκεψι τοῦ φυλάρχου ποὺ τὸν συνόδευε ὁ μάγος τῆς φυλῆς.

Κατάπληκτος, ὁ γιατρός ἄκουσε τὸν

φύλαρχο νὰ τοῦ λέγῃ αὐστηρὸς καὶ μὲ ὀση δυνατὴ σοβαρότητα:

—Ξένε, μὲ πληροφορήσαν πὼς τρῶς μαύρους!

—Τί εἶπες;

—Τρῶς μαύρους! Καλὰ θὰ κάνης νὰ ἀλλάξης διαγωγή! Σοῦ δίνω δέκα μέρες καρό! Ἡ θὰ πάψης νὰ τρῶς μαύρους ἢ νὰ φύγης! Διαφορετικά θὰ περάσης ἄσχημα μαζί μου!

Ὑστερα ἀπὸ λίγο ἡ μαύρη ὑπηρετρία τοῦ τοῦ ἐδήλωσε ὅτι δὲν μποροῦσε πιά νὰ ὑπηρετῇ ἄνθρωπο ποὺ ἔτρωγε τοὺς ὁμόχρωμους τῆς καὶ τὸν ἐγκατέλειψε. Ἐξῶ ἀπὸ τὴν καλύβα του, ὅταν τὸν ἔβλεπαν οἱ μαύροι... ἀλλάζαν δρόμο κατατρομαγμένοι! Ἡ κατάσταση εἶχε ἀρχίσει νὰ γίνεϊται γιὰ τὸν δύστηνο σοφὸ κάτι περισσότερο ἀπὸ ἀφόρητη. Ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνη! Πὼς ἦταν δυνατό νὰ ὑποθέτουν οἱ πρωτόγονοι ἐκεῖνοι ἄνθρωποι... πὼς ἔτρωγε μαύρους!

Ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα, ὅταν ἔνας ἱεραπόστολος ἔφθασε ἀπὸ γειτονικὸ χωριό, πανικόβλητος, ἀπελπισμέ-

νος, νὰ τὸν πληροφορήσῃ πὼς οἱ μαύροι τὸν κατηγοροῦσαν... πὼς ἔτρωγε μαύρους!

—Κι' ἐμένα;

—Πὼς κι' ἐμένα; Σὲ κατηγοροῦν λοιπὸν κι' ἐμένα;

—Ναί! Μὲ κατηγοροῦν κι' ἐμένα ὅπως κι' ἐμένα! Πὼς τρῶω μαύρους!

—Ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἀστεῖο!

—Ἀστεῖο ὄχι. Εἶνε δραματικό! Κινδυνεύει ἡ ζωὴ καὶ τῶν δυὸ μᾶς! Πὼς νὰ τοὺς ἀποδείξουμε... πὼς δὲν τρῶμε μαύρους!

—Θὰ πρέπη πρῶτα νὰ μᾶς ποῦν ποῦ βασίζουν τὴν κατηγορίαν τους.

—Πᾶμε ὡς τὴν καλύβα τοῦ φυλάρχου.

Οἱ δυὸ... κατηγορούμενοι ξεκίνησαν καὶ σὲ λίγο τοὺς δεχόταν κατσοψισμένος ὁ φύλαρχος.

—Φίλε φύλαρχε, ἤλθαμε νὰ μᾶς πῇς πὼς σχηματίσατε τὴ γνώμη ὅτι ἐμεῖς οἱ δυὸ τρῶμε μαύρους.

Ἐκεῖνος σηκώθηκε σοβαρὸς, πῆρε ἀπὸ μιά γωνιά μερικὰ ἄδεια κουτιά ἀπὸ κονσέρβες καὶ τοὺς τὰ ἔδειξε λέγον καὶ τονίζων τὶς λέξεις του:

—Μὴ προσπαθεῖτε νὰ μᾶς ξεγελάσετε! Σὰς καταλάβαμε! Τρῶτε μαύρους! Εἶσθε ἀνθρωποφάγοι! Τὰ πράγματα μιλοῦν μόνον τους! Νά! αὐτὰ τὰ ἄδεια κουτιά μᾶς ἀνοίξαν τὰ μάτια! Τί ζωγραφία ἔχει ἀπ' ἔξω αὐτὸ τὸ κουτί! Μιὰ ντομάτα! Καὶ μέσα ντομάτες εἶχε! Αὐτὸ ἔχει τὴ ζωγραφία ἐνὸς βοδιῦ. Καὶ μέσα βοδινὸ κρέας εἶχε! Μοῦ χαρίσατε μάλιστα ἓνα κουτί καὶ τὸ βρήκα ἀρκετὰ νόστιμο! Κι' αὐτὸ ἔδω τὸ κουτί τί εἶχε μέσα; Εἶχε τὸ κρέας ἐνὸς μαύρου ἀφοῦ ἓνα μαῦρο ἔχει ζωγραφία!

Ἐπρόκειτο γιὰ ἓνα ἄδειο κουτί κακοῦ ποῦ εἶχε τὴν εἰκόνα ἐνὸς μαύρου!

Ὁ σοφὸς ἀνθρωπιστὴς καὶ ὁ ἱεραπόστολος εἶδαν κι' ἔπαθαν νὰ πείσουν τὸν φύλαρχο καὶ τοὺς ὁμόφλους του πὼς... ἦσαν ἀθῶοι!

Τοὺς πόνους, τοῦ πασπάτεψε τὴν κοιλιά καὶ ὠχρίασε:

—Τί ἔφαγες βρέ σκυλί;

—Κιοφτέδες γιατρέ μου!..

Ὁχ!..

—Κεφτέδες; Ποῦ τοὺς βρήκες!

—Ἡ μάννα μου!.. Χάνομαι γιατρέ μου!.. Γιὰ καλὸ μου ἦλθε;..

Ὁχ!

—Κεφτέδες!

—Σῶσε με γιατρέ μου! Ὁχ!.. Τί πόνοι εἶν' αὐτοί!..

Συγκινημένος, ὠχρός, ὁ γιατρός ψιθύρισε κάτι στοὺς νοσοκόμους καὶ βγήκε ἀπὸ τὴν αἰθουσα σκυφτός, κυττάζοντας μ' ἀπελπισία ὁλόγυρά του.

Εἶχε διατάξει νὰ τὸν πάρουν ἀπὸ τὴν αἰθουσα.....

Τὴν ἄλλη μέρα, καθὼς ἡ ἀπλοϊκὴ γυναικούλα πλησίαζε τὸ Νο-

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ παντρεύτηκε, ὁ γιατρός Φουκαρίδης ἔχασε τὴν ἐλευθερίαν του. Βεβαίως, ἓνας παντρεμένος δὲν εἶναι ἐλεύθερος ἄνθρωπος. Ἡ δική του περίπτωσις ὥστόσο ἦτο καὶ ἐξωφρενικὴ καὶ ἀπελπιστικὴ. Ἐπρεπε νὰ εἶναι στὸ σπίτι του τὸ ἀργότερον ἓνα τέταρτο τῆς ὥρας ὅστερα ἀπὸ τὸ κλείσιμο τῆς κλινικῆς του. Διαφορετικά, τὸν περίμενε ἡ μουριέλα καὶ ἡ γκρίνια.

Δὲν τολμοῦσε οὔτε νὰ διανοηθῇ νὰ πᾶν κάπου, ἔστω καὶ στὸ σπίτι στενοῦ συγγενοῦς του, χωρὶς νάχη μαζί του καὶ τὴ γυναῖκα του. Τὸ διαλόγ του εὗρισκε ὅταν τὸν καλοῦσε... ὡραία πελάτισσα! Τραγωδία στὸ σπίτι του! Ἀλλοίμονό του! Ἀνθρώπος μαλακοῦ χαρακτήρος ὑπέφερε χωρὶς νὰ διαμαρτύρεται ἀσκόπως καὶ ἡ ψυχὴ του πλημμύριζε ἀπὸ πικρία παρακολουθώντας τὴν ἐξέλιξι τῶν συνανδελφῶν του. Μιά μέρα ὁ μάρτυς— σύζυγος ἀρρώστησε καὶ ὅστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἔκλεισε γιὰ πάντα τὰ μάτια του. Ἐπρόλαβε ὥστόσο νὰ γράψῃ τὴ διαθήκη του ἡ ὁποία ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὶς ἀκόλουθες καὶ ὀλίγιστες γραμμές.

«Ἀφῆνω τὰ ἑπτὰ ὄγδοα τῆς κινήσεως καὶ ἐκινήτου περιουσίας μου, εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Ἀγώνων. Τὸ τελευταῖον ὄγδοον ἀφῆνω στὴν σύζυγόν μου Ἐλπινίκη, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ με συνοδεύσῃ στὴν κηδείαν μου: Αὐτὸν τὸν περίπατο τοῦλάχιστον, ἐννοῶ νὰ τὸν κάνω μόνος μου»!

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ συμφώνως τῇ ἀρ. 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Ἐκδότης—Διευθυντής
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Πατησίων 168

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΟΜΗΡΟΣ Γ. ΠΙΟΥΣΜΑΣ
Βάχου 10

RHEOCHOLINE

Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΟΛΙΘΙΑΣΕΩΣ
ΧΟΛΟΚΙΣΤΙΤΙΔΟΣ ■ ΗΠΑΤΙΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΙΚΤΕΡΟΥ

Τὴν ἄλλη μέρα, καθὼς ἡ ἀπλοϊκὴ γυναικούλα πλησίαζε τὸ Νο-

σοκομεῖο, εἶδε νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ μιά νεκροφόρα ποὺ τὴν ἀκολουθοῦσαν καμμιά εἰκοσαριά σιωπηλὰ φανταράκια σὲ δυὸ γραμμές.

Σταυροκοπήθηκε ἡ ἀπλοϊκὴ γυναικούλα καὶ ρώτησε τὸν τελευταῖο ἀπὸ τὰ φανταράκια:

—Ἀκλαυτο κι' ἀμοιρολόγητο πᾶτε νὰ τὸ θάψετε τὸ παλληκάρι;

—Εἶναι ξένο. Δὲν ἔχει κανένα στὴν Ἀθήνα...

—Θὰ τὸ συνοδέψω ἐγώ... Ἐχω κι' ἐγὼ στὸ στρατὸ παιδί ἀρρωστημένο...

Κι' ἐνῶ δυὸ δάκρυα κυλοῦσαν ἀπὸ τὰ μάτια τῆς ἄρχισε ν' ἀκολουθῇ τὴ νεκροφόρα καὶ ἄρχισε ἔνα σιγανὸ Μανιάτικο μοιρολόγι χωρὶς νὰ φαντάζεται ὅτι μοιρολογῶσε τὸ δικό της τὸ παιδί ποὺ τὸ εἶχε σκοτώσει αὐτὴ ἡ ἴδια μὲ μιά ἀπερισκεψία της.

Τ.Α.

ΜΑΣΣΕΛΕΣ ΓΛΩΣΣΟΜΑΘΕΙΣ!

Δέν χωρεί ή παρα μικρή άμφιβολία ότι οι οδοντίατροι είναι εκείνοι που έχουν νά διηγηθούν τά περισσότερα ανέκδοτα καί μάλιστα ανέκδοτα 100 οιο ευχάριστα.

Ένας οδοντίατρος πού είχε συγκεντρώσει τόσα πολλά ανέκδοτα ώστε λογάριζε νά τά κυκλοφορήσει σέ τεύχος, ήταν ο άδέχαστος Άπόστο.

Άποστολόπουλος πού είχε την μεγαλύτερη οδοντιατρική κλινική του Καΐρου καί πού άτυχώς είχε δραματικό τέλος. Τζέντλεμαν μέ όλη τή σημασία τής λέξεως, πνευματώδεις, χιουμορίστας, σατυρικός ποιητής ευθυμογράφος, συγγραφέας θεατρικών έπιθεωρήσεων.

Τό Έλληνικό Κέντρο του Καΐρου καί ή Έλληνική Λέσχη κάθε βράδυ τον περίμεναν μέ άνυπομονησία γιά νά ακούσουν κανένα άπιτυχημένο καλαμπούρι του. Τά καλαμπούρια του έδιναν κι έπαιρναν, γινόταν δέ τόσος λόγος στά σαλόνια γι' αυτά, ώστε ο ευθυμογράφος Κώστας Ρωμάνος, διευθυντής τής σατυρικής έφημερίδος «Σφίγγ», στην θεατρική του έπιθεώρηση «Παναιγύπτια» έγραψε γι' αυτόν τό άκόλουθο τετράστιχο πού τό τραγούδησε άπό σκηνής ο κωμικός κ. Νέζερ:

ΣΚΥΛΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

Ένα βράδυ, ο Άπ. Άποστολόπουλος έφθασε στό Έλληνικό Κέντρο άκτινοβολώντας άπό χαρά καί τά καλαμπούρια του δέν είχαν τελειωμό. Η ευθυμία του κάθε άλλο παρά άδικαιολόγητη ήταν. Ένας πλούσιος Αιγύπτιος πελάτης του, πού είχε μετρήσει εκείνο τό άπόγευμα καί χωρίς την παρामीκή διαμαρτυρία, ούτε λίγο, ούτε πολύ, σαράντα λίρες γιά μία μασέλα!

Ο Άποστολόπουλος δέν ήταν αίσχροκερδής. Κάθε άλλο! Άλλά ο πελάτης του εκείνος όταν παρήγγειλε την μασέλα του, δέν είχε ρωτήσει πόσο θά του κόστιζε. Έχων οικτράν πείραν ο Άποστολόπουλος τής άδυναμίας πού έχουν οι Αιγύπτιοι νά παζαρεύουν έπί ώρες όταν πρόκειται νά πληρώσουν του ζήτησε σαράντα λίρες... γιά νά κατέβη σιγά-σιγά στίς όχτώ! Φαντασθήτε λοιπόν την έκπλη-

Νά κι' ο Άποστολόπουλος
Πού πάντοι' άστεϊζεται
Κι' άπό τά καλαμπούρια του
Η αίθουσα φτερνίζεται.

Τό άκόλουθο ανέκδοτό του είναι άρκετό γιά νά δώση άμυδράν ιδέαν του άνδρώπου.

Ένα μεσημέρι ένσκόπτει σάν θύελλα στην κλινική του ένας μεγάλος έπαρχιώτης κτηματίας, βουτηγμένος κυριολεκτικώς στό μεταίχι καί στό χρυσάφι. Ο Αιγύπτιος αυτός δέν μπορούσε νά άρθρώσει λέξι, λές καί είχε πάθει λγωσσοδέτη! Ο Άποστολόπουλος του είχε παραδώσει την προηγούμενη τις μασέλες του καί τώρα, μέ χειρονομίες, διαμαρτυρόταν πώς τον πονούσαν τρομερά κάθε φορά πού έπικειρούσε όχι νά μασήσει άλλά καί νά μιλήσει!

Ψύχραιμος, ο Άποστολόπουλος του έβγαλε καί τις δυό μασέλες, τις εξέτασε... μ' ένα χονδρό φακό καί στράφηκε πρὸς αυτόν ρωτώντας τον:

—Τί γλώσσα μιλάς;

—Άράπικα!

—Άράπικα! Ψ! νά πάρη ή όργη! Έκανα λάθος! Σου έκανα δόντια γιά νά μιλάς Γαλλικά! Άλλά μή άνησυχείς! Τό λάθος διορθώνεται... Καί παίρνωντας μία λιμπίτσα τά λιμάρισε λίγο καί του τά ξαναφόρεσε. Ο Αιγύπτιος ένθουσιασθήκε:

—Φως σ' έσένα άφέντη μου! Έτσι ντέ! Τώρα μπορώ καί μιλω χωρίς νά πονάω. Άκούς εκεί Γαλλικά! Πού ήθελες νά τά μάθω;

Ξι του καί τον ένθουσιασμό του, όταν είδε τον Αιγύπτιο νά του μετράη χωρίς παζάρια καί χωρίς την παρामीκή διαμαρτυρία, όσα... δοκιμαστικώς του είχε ζητήσει. Σαράντα λίρες! Δέν ήταν λοιπόν άδικαιολόγητη ή χαρά του. Καί φαντασθήτε τώρα την κατάπληξή του, όταν την άλλη μέρα είδε τον άνεκτίμητο αυτό πελάτη νά μπαίνει σάν μουδιασμένος στην κλινική του χωρίς νά φοράη τή μασέλα του... καί νά του παραγγέλλη μία άλλη!

—Γιατί, Έκείνη πού σούκανα σέ στενοχωρεί; Άν έχη κανένα έλαττωματάκι νά τό διορθώσουμε. Γιατί νά κάνης άλλη; Την έχεις μαζί σου;

—Όχι, γι' ατρέ μου... την έχασα!

—Έχασες τή μασέλα σου! Μόλις την πήρες! Πώς αυτό!

—Νά σοι πω γι' ατρέ μου... Μόλις βγήκα άπό δω, τράβηξα γραμμή γιά

ΕΝΑ ΕΞΥΠΝΟ ΚΟΛΠΟ

Γνωστός γυναικολόγος τής πόλεως μας διηγήθη τό κατωτέρω έξυπνο κόλπο Γάλλου συναδέλφου του.

Εύρισκόμην εις έπαρχιακήν πόλιν τής Γαλλίας, φιλοξενούμενος Γάλλου φίλου μου καί συναδέλφου, ο όποτος, κληθείς νά παραστή εις τόν τοκετόν μιας χωρικής, μέ πήρε μαζί του. Όταν φθάσαμε στό σπίτι τής έν λόγω χωρικής, κατάπληκτος τόν ήκουσα νά λέγει εις τόν σύζυγον τής ότι έπρεπε νά του έτοιμάσει... τρία καζάνια ζεστό νερό!

Με ά τόν τοκετόν, άφου πήραμε τό ταί ήρώτησα τόν συναδέλφον τί τό ήθελε όλο εκείνο τό ζεστό νερό.

—Η αλήθεια είναι, μου άπάντησε ο Γάλλος συνάδελφος, ότι συνήδως δέν χρειάζομαι περισσότερο ζεστό νερό άπό όσο μου είναι άπαραίτητο διά νά θράσω την σύριγγά μου καί την δελόνα μου. Όταν όμως έχω νά κάνω μέ τοκετόν χωρική, έχω διαρκώς στά πόδια μου τόν άνήσυχο σύζυγό τής, ο όποτος καί δέν μέ άφήνει νά κάνω την δουλειά μου. Γιά νά άπαλλαγώ λοιπόν άπό τις ένοχλήσεις αυτές... διατάζω νά μου έτοιμάσουν μερικά καζάνια ζεστό νερό! Ο σύζυγος, δελόντας καί μή, κάδεται έτσι κοντά στό τζάκι γιά νά τό τροφοδοτή μέ ξύλα καί νά μου θράξη νερό... πού δέν τό χρειάζομαι! Στο τέλος, εύτυχής γιατί ή γυναίκα του γέννησε χωρίς νά λάβη άνάγκην άπό όλο εκείνο τό νερό... μου έτοιμάζει μ' αυτό ένα ταί!

τό καφενείο έξαιρετικά ευχαριστήμενος. Έκεί μέ περίμενε ένας φίλος μου γιά την άπαραίτητη παρτίδα βαλιού. Αρχίσαμε την παρτίδα μας. Η μασέλα όμως μέ στενοχωρούσε λιγάκι. Ε! Κανούργια ήταν! Ξέρεις γι' ατρέ άπ' αυτά! Γιά νά νά μή ένκνευρισθώ καί χάσω την παρτίδα... έβγαλα τή μασέλα άπό τό στόμα μου. Δέ μπορούσα όμως νά την βάλω στην τσέπη μου, όπως ήταν ύγρη καί... την τοποθέτησα πλάι μου, πάνω σέ μία καρέκλα. Καί σέ λίγο, καθώς έρριξα τά ζάρια καί μέ χαρά μου είδα πώς είχα ρίξει έξάρες... όρμάει ένας σκύλος, άρπάζει τή μασέλα μου καί τό βάζει στό πόδια! Τόν κυνήγησα φωνάζοντας «πιάστε τον... πιάστε τον» Άλλά δέ βαρύνεσαι! Πάει ή μασέλα! Ήλθα λοιπόν νά σοι πω νά μου κάνης μία άλλη. Άλλά νά είναι ίδια σάν εκείνη... Καί νά στην προπληρώσω αυτήν γι' ατρέ μου γιά νά μου την φιάσης πιό γρήγορα! Ταυτοχρόνως, έβγαζε άπό τόν κόρφο του ένα παραγεμισμένο πουγγί καί μετρούσε στόν Άποστολόπουλον άλλες σαράντα λίρες!

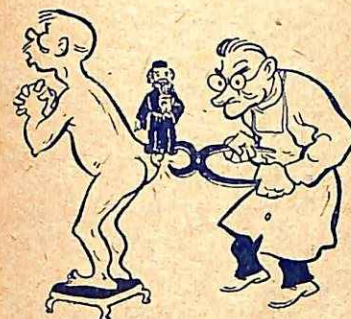
Άπό την ήμέρα εκείνη ο Άποστολόπουλος έγινε... κυνόφιλος!

T. A.

Η ΣΟΒΑΡΟΤΗΣ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΜΑΣ

(Συνέχεια άπό τή σελίδα 6)

Ο ζήτησας δέν έχει ούτε ευθύνην τινά ούτε υποχρέωσιν. Καλούμεν τόν Ιατρόν μέσα στη μαύρη νύχτα νά σηκωθή νά σπεύσ η εις βαρέως νοσούντα. Άλλοίμονον εάν δέν σπεύσ η! Ο καλέσας είθισται νά μη άντιλαμβάνεται τί σημαίνει αυτό, ή κάμνει πώς δέν τό άντιλαμβάνεται, εάν δέ ο Ιατρός του υποδείξη νά έκληρώση καί ο καλέσας τό καθήκον του εις τό άπέλτονον, θά θεωρηθή Ιερόσυλος καί Ιδιοτελέστατος! Ο Ιατρός προσφέρει τās ύπηρεσίας του καθ' όλον τό έτος εις τούς πολυ έγκαρδίους φίλους ή τούς συγγενείς του δωρεάν. Τό μόνον καθήκον πού άντιλαμβάνονται ότι έχουν οι φίλοι καί συγγενείς έναντι του Ιατρού είναι νά μεταβούν εις την όνομαστικήν του έορτήν νά του ευχηθούν χρόνια πολλά... καί νά του φάγουν κανένα γλυκό ή κανένα μεζέ πού τυχόν θά έχη καί έτσι γίνονται... πάτσι!! Τά έθιμα αυτά δέν τά θέσπισαν οι Ιατροί. Είς άλλα μέρη του κόσμου γίνονται χειρότερα εις βάρος των, Ιατρών. Είς την Αίγυπτον π.χ.

εάν δέν πληρωθή προκαταβολικώς ο Ιατρός δέν θά πληρωθή ποτέ. Κάποτε ένας Αιγύπτιος μαιευτήρ ξεγέννησε μία Αραπίνα άλλά δέν είχε προπληρωθή καί του είπεν ο άράπης: "Ε! καί τί έκαμες! Τό παιδί θά έβγαине πού θά έβγαине! Ο Ιατρός έν τή άπελπισία του είχε την ευφυά έμπνευσιν νά τόν φοβέριση ότι θά ξαναβάλη τό παιδί μέσα στην κοιλιά τής Αραπίνας αν δέν πληρώσει καί έμφοβος καί περιδεής ο άμαθής σύζυγος επλήρωσε. Είδε καλά ότι ο τοκετός ήτο δυσχερής. Ουδείς δύναται νά άμφοβητήση τό έτεροβαρές καθήκόντων καί υποχρεώσεων μεταξύ Ιατρών καί ασθενών. Ούτω οι Ιατροί διά μέσου του χρόνου καί τής πείρας των σχέσεων αυτών, μη δυνάμενοι νά μεταχειρισθούν όπλα άμύνης άποτελεσματικά διότι δέν τούς τό επιτρέπει ο άπαράβατος νόμος του γά είναι ανιδιοτελείς καί φιλόανθρωποι έστω καί έναντι των μη ένδεων, έφευρον τό θαυμασίον καί άκακον όπλον — την σοβαρότητα — τό όποιον μεταχειρίζονται δι' όλους διά πών ένδεχόμενον, άλλά πολυ περισσότερα μυδράλλια σοβαρότητας εκτοξεύουν εις τούς έχοντας πελαταικήν συνειδησιν κάτω του μηδενός, διότι αν, αυτός, τούς κτυπήση θωπευτικώς στην πλάτη καί τούς είπη καί κανένα ευτράπελον λόγον χάθηκε. Ένα Ιατρόν μέ σοβαρότητα Διάς πολυ δύσκολα θά τόν σταματήσετε στό δρόμο γιά πράχειρη συμβουλή. Επίσης θά τό καλοσχεφθή όποιος θελήσει νά τόν ξυπνήση νύκτα! ή θά πάη νά του πη χρόνια πολλά γιά νά έξοφλήσει. Όπως όλοι μας παρατηρούμεν ο συντελεστής τής σοβαρότητας μειούται διότι έχει αύξηση άρκετά ή πελαταική συνειδησις. Ευχόμεθα νά επέλθ η ισούζυγιον διότι τότε εκτός των άλλων φαρμάκων οι ασθενείς θά έχουν καί ένα

Ο ΚΑΡΔΑΜΟΣ

(Συνέχεια άπό τή σελίδα 7)

ρακαλῶ; Δέκα δάκτυλα θάπρεπε νάχουν μόνο οι λωποδύτες, γιά νά άναγνωρίζονται! Έγώ πού γεννήθηκα γιά ρήτωρ θάπρεπε νάχω ένα μονάχα δάκτυλο καί δέκα γλώσσες, νά μιλω καί μέ τις δέκα... σέ δέκα γλώσσες! Γιατί παρακαλῶ οι γυναίκες όλες δέν κάνουν παιδιά όπως κάνουν όλες οι γάτες, όλες οι κασίκες, όλες οι σκυλίτσες, όλες οι φοράδες; Γιατί μία γυναίκα νά τρέχη στό γυναικολόγο γιά νά κάνη παιδί; Γιατί νά πρέπη νά βάλ η καί ο γυναικολόγος τή μύτη του; Είδατε ποτέ καμμία φοράδα νά πάη σέ... φοραδολόγο γιά νά κάνη παιδί; Άμ' εκείνη την άναθεματισμένη την σκολικοειδίτιδα! Τι την θέλαμε; Τι γυρεύει τό άχρηστο αυτό άντεράκι μέσα στα χρήσιμα; Καί γιατί ν' άνοίγη ή μύτη του ανθρώπου; Είσαι αναιμικός, κάνεις τά πάντα γιά ν' αύξησης λίγο τό αίμα σου καί τσιφ! άνοίγει καταμεσής του δρόμου ή μύτη σου καί πάνε χαμένα τά έξοδά σου! Είδατε ποτέ κανένα ζωο πού νά του άνοιξε ποτέ ή μύτη; Έγώ μόνο μία φώκια είδα πού άνοιξε κάποτε ή μύτη της καί ή φώκια αυτή... ήταν ή πεθερά μου!

Αυτά έτόνιζε ένα βράδυ μέ όση δυνατή σοβαρότητα στους μαθητάς—θύτας του καί ποιός ξέρει ως πότε θά συνέχιζε αν δέν τόν διέκοπτε κάποια γυναικούλα του λαού, πού μπήκε στην ταβερνούλα νά του ζητήσει λίγη πομάδα καρδαμοβάλαμο γιά τόν άνδρα της, πού είχε προσβληθή άπό... άνεμοπύρωμα!

Τό βράδυ εκείνο, κατάλαβαν οι φοιτηταί πώς ο Κάρδαμος τά είχε χάσει πιά όλότελα, όπως θά δούμε στό έπόμενο.

ΤΑΣΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

έπί πλέον μη άξιοκαταφρόνητον φάρμακον, την ευχαρίστησιν καί την γαλήνην ή όποία μεταδίδεται εις την ψυχήν του άρρώστου όταν άκτινοβολη ό θερράπων.

Διά νά άκτινοβολη ή μορφή του Ιατρού πολλοί παράγοντες συμβάλλουν. Ο θυμόσοφος Άφεντούλης περιγράφων τās ιδιότητες του χρυσού λεγει: «Καί εκτιθέμενος εις την παλάμην του Ιατρού λαλιστέραν την γλώσσαν αυτού ποιεί καί κουφότερον τό σώμα:».

Αρ. Μ.

Topocardol

Σταθεροποιημένη καί τιτλοποιημένη διάλυσις α·β. Πενταμεθυλενοτετραζόλης.
ΔΕΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΟΝ ΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΟΤΟΝΩΤΙΚΟΝ.

ΕΠΙ:
ΠΟΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΜΜΗΝΟΝ ΡΗΣΙΝ
ΕΠΙ:
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΜΜΗΝΩΝ

HEMAGOL

ΤΟ ΝΕΟΝ
ΕΜΜΗΝΑΓΩΓΟΝ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

Πολλοί είναι οι Άμερικανοί που διαμαρτύρονται διότι λαμβάνουν ταχυδρομικώς διάφορα πράγματα που δεν τ' έχουν παραγγείλει και υποχρεούνται να πληρώσουν την αξίαν των.

Τελευταίως, ένας Ιατρός έλαβεν ένα δεματάκι αυτού του ελδους συνοδευόμενο από την ακόλουθον λακωνικὴν ἐπιστολήν :

«Λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ σὰς στείλωμεν τρεῖς λαιμοδέτες ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Χιλιάδες πελατῶν μὰς ἐκφράζουν τὸν θαυμασμόν των διὰ τοὺς λαιμοδέτες μὰς καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸν θαυμασμόν των θὰ συμμερισθῇτε. Ἀναμένοντες νέαν παραγγελίαν σας, σὰς παρακαλοῦμε νὰ μὰς στείλετε 2 δολάρια διὰ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς λαιμοδέτες.»

Ἐξαλλος ἀπὸ τὸν θυμόν του, ὁ ἱατρός ἀπάντησε :

«Λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σὰς στείλω χάπια ἀξίας 2 δολλαρίων. Τὰ ἐν λόγῳ χάπια ἐθεράπευσαν χιλιάδας ἀσθενῶν, σὰς τὰ στέλνω δὲ εἰς ἀντάλλαγμα τῶν τριῶν θαυμασίων λαιμοδετῶν πού μοῦ στείλατε.»

Ο ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΙΔΗ

Ὁ αἰμύνητος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ὁρφανίδης, πού ἦτο καὶ διαπρεπὴς σατυρικός ποιητὴς καὶ συγγραφεὺς τῆς Ἐπιδειρώσεως «Τίρ - λίρ» κ.λ.π. δέλων νὰ σατυρίσῃ τὴν μεγάλην τάσιν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὰς Ἐπιστῆμας ἰδίως Νομικὴν καὶ Ἱατρικὴν, εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον του τὸ 1875 εἶπε τὸ ἐξῆς ἀμίμητον τετράστιχον :

Κάθε ἀσθενὴς ἔχει ἐπτά. (δηλ. γιατροὺς)
Κάθε πελάτης, συνηγόρων δεκάδα
πλὴν μ' αὐτὰ καὶ ἀπ' αὐτὰ
θὲ νὰ πνίξῃ ὁ Θεὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ποῦ εἶχε σήμερα ἂν ζοῦσε ὁ μακάριτος Ὁρφανίδης, καὶ ἔβλεπε ὅτι σὲ πόσους ἑλπίστους τῶν Ἀδελφῶν μέτρων καὶ πέντε δικηγόροι;

ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Φαρμακοποιοὺς

ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἱατρός Σαμουὺλ Λεβὺ εἶναι Ἰσραηλῆτης. Ἐγινε γιατρός γιατί αὐτὴ ἦταν ἡ ἐπιθυμία τοῦ πατέρα του. Αὐτὸς θὰ ᾔθελε νὰ εἶχε γίνει ἔμπορος ἂν ὄχι τραπέζιτης.

Μίαν ἡμέραν πνίγηκε ἡ γυναίκα του ἡ Ραχὴλ καθὼς κολυβοῦσε στὸν Σαρωνικὸ.

Ὁ Σαμουὺλ Λεβὺ ἔκλαψε πικρά. Ὡστόσο σκεπτόταν τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας καὶ δὲν ἤξερε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἂν τὰ πικρὰ δακρυὰ του τὰ προκαλοῦσε ὁ σκληρὸς θάνατος τῆς πολυαγαπημένης του Ραχὴλ ἢ ἡ δαπάνη τῆς κηδείας τῆς. Τὸ γεγονός ὅμως ὅτι ἡ θάλασσα δὲν εἶχε ξεβράσει τὸ πτώμα τῆς τὸν καθησύχαζε κάπως. Τὴν δεκάτην ὅμως ἡμέραν ἔλαβε τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα :

«Πτώμα Ραχὴλ ἐξεβράσθη σκεπασμένο ἀπο γαρίδας. Ὁδηγήσατε τί πράξεωμεν».

Καὶ ὁ Σαμουὺλ, ἀφοῦ σκέφθηκε λίγες στιγμές, ἀπάντησε τηλεγραφικῶς :

«Πωλήσατε γαρίδας καὶ ρίξατε πάλιν πτώμα εἰς θάλασσαν».

Κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος καὶ ὡς καθαρτικὸν συστήσατε τὰ κουφέτα

NORMOLAX

Οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχουν μετὰ τῆς καθαρτικῆς μαστίχης πού περιέχουν ἀπλῶς φαινολφθαλεΐνην.

Τὰ κουφέτα NORMOLAX

ἔχουν εἰδικῶς μελετηθεῖσαν σύνθεσιν, καὶ τόσο εὐχάριστο γεῦσι πού εἶναι ἀδύνατον νὰ καταλάβῃ κανεὶς πῶς παίρνει καθαρτικὸν. Πιπιλίζονται ἡ τρώγονται ὅπως τὰ κουφέτα τοῦ γάμου

NORMOLAX

ΕΝΝΕΑ ΣΤΟΥΣ ΔΕΚΑ!

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Νοσοκομείου : Πόσους θανάτους εἶχαμε χθὲς τὴ νύκτα ;

Ὁ ἀρχινοσοκόμος : Ἐννέα κύριε διευθυντά.

Ὁ διευθυντὴς : Πόσους συνταγὰς εἶχα υπογράψῃ ;

Ὁ ἀρχινοσοκόμος : Δέκα κύριε διευθυντά ἀλλὰ ὁ ἕνας δὲ θέλησε μετὰ κανένα τρόπο νὰ πάρῃ τὸ φάρμακόν του.

ΠΑΛΗΟ ΑΛΛΑ ΦΡΕΣΚΟ!

Ὁ διάλογος στὸ σαλόνι τοῦ γυναικολόγου κ. Χ.

Μία σαρανταπεντάρα = Μὰ εἶνε θαυμασμός γιατρός ὁ κ. Χ! Φαντάσσομαι ἀγαπητὴ μου πῶς χθὲς μετὰ βεβαίως πῶς ὅταν με πρωτοεἶδε στὴν κλινικὴν του, ὑπέθεσε πῶς εἶμαι, ... ἡ κόρη τῆς κόρης μου!

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΣ

Κι' ἂν ἀδιάκοπα ὑποφέρης
Απὸ πόνους ἢ ζαλάδες
Λάβε ἄμέσως γιὰ νὰ ξέρης
Μόνο ἓνα κουτί **ΚΑΛΜΟΛ**
Οὔτε πιά δὲ ὑποφέρης
Λόγο δίνω... ma parole!
Π.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟ... ΜΙΑ ΦΟΡΑ!

Τὴ γυναίκα μου σκεπάζει
Ἡ ψυχρά τοῦ τάφου πλάξ
Τὴ γυναίκα πού τὴν πήρα
Νέος, ἄμυαλος καὶ θάλαξ!

Σὰν περνᾷς ἀπὸ ἐδῶ
Σπλαχνικέ μου διαβάτα
Μὴ φωνάζεις! Τσιμουδιά!
Λίγο πιά σιγὰ περπάτα.

Γιατὶ εἶναι δυνατό
Καὶ χωρὶς νὰ τὸ δελήσης
Ἀπ' τὸν ὕπνο τὸ βαδῇ
Πάλι νὰ μοῦ τὴν ξυπνήσης.

Ἐν τούτοις ὅμως ἔλαβα
Τὰ κατάλληλά μου μέτρα
Καὶ τῆς κάθησ' ἀπὸ πάνω
Τὴ μεγάλη τούτη πέτρα...
Τ. Α.

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ...

Ἡ κυρία Τσιγγουινιάδου βρίσκει πῶς ὁ γιατρός τῆς ζητάει πάρα πολλὰ γιὰ τὶς ἐπισκέψεις πού ἔκανε στὸ παιδί της.

— Πολλὰ ζητᾷτε γιατρέ μου!

— Μὴ ξεχνᾷτε κυρία μου πῶς τὸ παιδί σας κινδύνευσε σοβαρά! Βλογιὰ εἶχε! Δὲν εἶχε ἓνα τιποτένιο κρυολογημάκι! Τὸ ἐπισκέφθηκα δώδεκα φορές!

— Γιατρέ μου οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ κάνουν τοὺς καλοὺς φίλους. Μὴ ξεχνᾷτε καὶ σεῖς πῶς τὸ παιδί μου κόλλησε τὴ βλογιὰ σ' ὅλους τοὺς συμμαθητάς του.

ΠΩΣ ΕΦΕΥΡΕΘΗ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣΚΟΠΙΟΝ

Στὸ Παρίσι, στὶς ἀρχὲς τοῦ 1816, ὁ διάσημος παθολόγος Ρενέ Λαννέκ δέχθηκε πρὸς ἐξέτασιν μιὰ νέαν καὶ ὠραία γυναίκα πού ὑπέφερε ἀπὸ καρδιακὴ πάθησι. Γιὰ νὰ ἀποφύγῃ νὰ ἐξετάσῃ τὴν καρδιά τῆς ἀκουμπώντας τὸ αὐτὸ τοῦ στοῦ γυμνὸ στήθος τῆς, εἶχε τὴν ἐμπνευσί νὰ σχηματίσῃ προχείρως ἓνα χάρτινο κύλινδρον καὶ νὰ ἀκουμπήσῃ τὸ ἓνα στόμιο-αὐτοῦ στὴν καρδιά τῆς καὶ τὸ ἄλλο στὸ αὐτὸ τοῦ. Διεπίστωσε λοιπὸν πραγματικὰ ἐνθουσιασμένος πῶς ἔτσι μπορούσε ν' ἀκούῃ πολὺ πιά καθαρά τοὺς κτύπους μιᾶς καρδιάς.

Ἔτσι ὁ χάρτινος ἐκεῖνος κύλινδρος τοῦ ἐνέπνευσε τὴν περίφημην ἐφεύρεσί του, τὸ στηθοσκόπιο, στὸ ὁποῖο τόσα πολλὰ ὀφείλει ἡ ἐπιστῆμη.

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

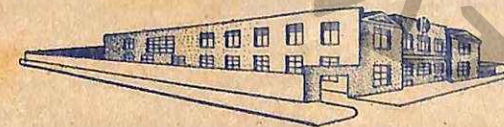

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 2^{ης} ΣΕΛΙΔΟΣ)

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
RHÉO- CHOLINE	Sulfate de magnésie dess. Peptones de viande, d' oeuf et de poisson. Cynara Scolymus (Extrait d'artichaut) Ὑπερέχει τῶν παραπλ.ξένων ὡς περιέχον 3 πεπτόνας καὶ ἐπὶ πλέον ἐκχύλισμα Artichaut	Χολολιθίασις. Ἰκτερος. Χολοκυστίτις ὑποξεία καὶ χρόνια. Ὑπεραιμία ἡπατος. Χρόνια χολαγγειίτιδες. Ἡπατίτιδες θερμῶν χωρῶν	Κοκκία (granul.)	1-3 κοχλιάρια τοῦ καφέ ἡμερησίως ἐντὸς 1/2 ποτηρίου θερμοῦ ὕδατος
SEDO- FLORINE	Passiflora Incarnata. Balloite. Anemone pulsatilla. Saule blanc. Crataegus Oxyacantha.	Τὸ ἀποτελεσματικώτερον τῶν γενικῶν ἀντινευρικών σκευασμῶν. Ἀϋπνία. Νευροφυτικαὶ διαταραχαί. Συμπαθητικοτομία. Ἀγχώδεις καταστάσεις. Παλμοί. Σπαστικαὶ καταστάσεις.	Ἰγρὸν εὐχαρίστου γεύσεως	1-3 κοχλιάρια τοῦ καφέ ἡ καὶ περισσότερα ἡμερησίως
SEDOPUL- MINE	Sulfogaiacolate de potasse. Codeïne phosph. Benzoate de Soude. Lobélie. Aconit. Eau de Laurier cerise. Tolu.	Γρίππη. Τραχεΐτις. Ὁξεία βρογχίτις. Χρόνια καταρροὴ τῶν δρόγγων. Κοκκύτης. Ἀσθμα. Βρογχοπνευμονία πνευμονικαὶ φυματιώσεως	Σιρόπιον	3 κοχλιάρια τοῦ καφέ ἡ σούπας ἡ καὶ περισσότερα ἡμερησίως
SEPSIO- DINE	Iodobenzomethylformine	Χρόνιοι ρευματισμοί. Ἀρθρίτιδες. Νευραλγία καὶ νευρίτιδες. Ἑρπης ζωστήρ. Ἰσχιάς. Λοιμώξεις νευρικοῦ συστήματος. Στηθάγχη κλπ.	Φύσιγγες τῶν 5 c.c.	1-2 ἀνέσεις τῶν 5 cc. ἐνδοφλεβίως ἡ ἐνδομυϊκῶς καθ' ἑκάστην
STHENOL ELIXIR	Arrhénal. Glycérophosphat. de Soude et de Chaux. Manganése. Extraits.	Ἐξανθητικαὶ καταστάσεις. Ἀναιμία. Λευχαιμία. Ὑπερόπσις. Χλωρώσις. Ἀνάρρωσις. Ἀνορεξία.	Φιαλίδια τῶν 350 gr.	3 ποτηράκια τοῦ λικέρ τρις τῆς ἡμέρας πρὸ τῶν γευμάτων. Παιδιά: ἀνὰ 1/2 ποτηράκι τρις τῆς ἡμέρας
TONOCAR- DOL Ampoules Gouttes	Σταθερὸν διάλυμα Pentaméthylènetétrazole. Οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχον μετὰ τὰ ἀπλά παρασκευάσματα τῆς συνθετικῆς καφεορᾶς.	Καρδιακὴ ἔκλυσις. Καρδιακὴ ἐξασθένησις καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς προφύλαξις κατὰ τὴν διάρκειαν λοιμῶδων νόσων: σκευάσματα τῆς συνθετικῆς καφεορᾶς.	Amp. 1 c.c. Φιαλίδια τῶν 10 gr.	1 φύσιγγ ὑποδόρ. ἐνδοφλεβ. ἐνδομυϊκ. ἡμερησίως ἡ καὶ περισσότερον Σταγόνες: 20. 3-4 φορές ἡμερησίως Παιδιά: 1/2 δόσις
TONOSE- RUM	Méthylarsenate de Fer. Caod. de Soude et de Manganése. Glycerophosphate de Soude. Serum phys.	Ἀναιμία. Λευχαιμία. Χλωρώσις. νευρασθένεια. Ὑπερόπσις. Ἀδυναμία καὶ καταστάσεις Ἀνάρρωσις	Φύσιγγες τῶν 5 c.c.	1 ἔνεσις ἐνδομυϊκῶς καθ' ἑκάστην
VITAPHAN Ampoules Tablettes	Acide Phenylechinolin Carb. Sodique, Salic. de Soude. Vitamine B ¹	Ὁξεία οὐρική ἀρθρίτις. Ὁξεία καὶ χρόνια ρευματισμοί. Ἰσχιαλγία. Νευραλγία. Νευρίτιδες. Ὁσφυαλγία. Γονοκ. ἀρθρίτις	Φύσιγγες δι' ἐνδοφλ. 10 c.c. Δισκία.	Ampoules 5-10 cc. ἡμερησίως ἐνδοφλεβίως ἡ ἐνδομυϊκῶς Δισκία 1-3 ἡμερησίως μετὰ τὰ γεύματα
HEPA- TRAT & FERRO HEPATRAT	Ἡπατικὸν ἐκχύλισμα γινωστής ἀντιαναιμικῆς ἐνεργείας.	Ἀναιμία πάσης φύσεως	Φύσιγγες τῶν 2 c.c. Σιρόπιον	Μόνον ἐνδομυϊκῶς, 1 amp. καθ' ἡμέραν 1-2 κοχλ. σούπας καθ' ἡμέραν εἰς ποτήριον ὕδατος, καθ' ὅσον ἱατροῦ
SPASMO- LYSIN	Phénobarbital, Hyoseyamine sulf. Atropine sulf. Hyoscine brom.	Ἐξαιρετικὸν ἀντισπασμωδικόν. Ρυθμιστικὸν τοῦ παρασυμπαθητικοῦ. Παιδικὸς πύλωροσπασμός. Κολίτις. Διάρροια. Χολοκυστίτις. Κωλικὸς τοῦ νεφροῦ. Πρόσρος ἐκσπερμάτωσις. Βρογχικὸν ἄσθμα. Στηθάγχη. Ἐπιληψία	Δισκία.	1-6 δισκία ἡμερησίως ἀνευ τοξικοῦ φαινομένου ἀναλόγως τῆς ὑποδείξεως τοῦ ἱατροῦ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΑΛΚΑΙΟΥ 1-3
(ΓΕΩΡΓΑ ΟΔΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΗΛΥΣΙΑ)
ΤΗΛΕΦ. 70-401
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ & ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔ. ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛΕΦ. 51-181

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΕΝ ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ: ΟΔ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΟΥΣ 5
ΤΗΛΕΦ. 30-87

Ἀντ' ἀποκριταί εἰς τὰς περισσοτέρας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ

Έκυκλοφόρησε

**ΕΝΑ ΝΕΟΝ
ΠΡΟΪΟΝ**
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Γαστροεντερικαί άνωμαλίες: Σπασμός πυλωρού, σπαστική κολίτις, συσπάσεις γολαγωγών πόρων. Παιδικός πλωροσπασμός. Υπεργλωσίδοι. Έλκος του στομάχου και του δωδεκαδακτύλου. Μειβοινώδης κολίτις, Διάρροιαι και δυσεντερία. Χρόνια γολοκυστίτις. Ναυτία έγκυμώσης.

Ούρογεννητικαί παθήσεις: Κυστίτις και δυσουρία, Αυσμηνόρροια. Σπασμοί κύστεως, επί νοτιάδος φθίσεως. Κωλικός του νεφρού. Ένοούρισις νυκτερινή. Πρόωρος έκσπερμιάτωση. Άνωμαλίες αναπνευστικού συστήματος και

Άλλαι παθήσεις: Βρογχικόν άσθμα. Στηθάγχη. Καρδιακαί νευρώσεις και ψυχώσεις. Έπιληψία.

Έπίσης έκυκλοφόρησε ή πρωτότυπος σκευασία μας

Ε V Ε L Ρ Ι Ν

Είς ένδομυϊκάς άνωδύνους φύσιγγας των 1,5 cc

Ειδικόν γαλάκτωμα

Λεκιθίνης

Χολεστερίνης

προβιταμίνης Α (Lutéine)

ήλεκτρολύται $Ca Cl_2$, $Na Cl$, KCl .

Βιταμίνη C είς αξιόλογον ποσότητα

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Όργανική άτονία και σωματική ή πνευματική υπερχόπωση. Προφσματικά και φυματικά καταστάσεις. Καχεξία και βραδεία ανάπτυξις των παιδίων. Αναιμία, Χλώρωσις. Αναρρώσεις εκ λοιμωδών νόσων και άλλων μακροχρόνιων άσθενειών. Νευρασθένεια και νευρικά εν γένει παθήσεις. Άνωμαλίες της ανταλλαγής της ύλης. Διαταραχαί των έσω έκκρίσεων και ειδικώτερον των γεννητικών αδένων (άνδρική άνικανότης, αναφροδισία γυναικός). Φωσφατουρία. Έξασθένεις της καρδιάς. Διαβήτης, εν συνδυασμῳ μετά της ίνσουλίνης.

ΦΥΣΙΓΓΕΣ 1,5 c.c. ΜΙΑ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΕΝΔΟΜΥΪΚΩΣ

Βιβλιογραφίαι και δείγματα είς την διάθεσιν των κ. κ. Ιατρῶν